

CONCEPT

Vergadering	Raadscommissie voor Zorg, Milieu, Personeel en Organisatie, Openbare Ruimte en Groen
Vergaderdatum	Woensdag 8 april 2009 van 9.00 tot 12.30 uur en donderdag 9 april van 19.30 tot 22.30 uur in zaal 0239 van het stadhuis
Verslag vastgesteld	06-05-2009

Voorzitter: mevr. Willemse

Portefeuillehouder: wethouder Vos

Commissiegriffier: mevr. De Haan

Verslaglegging: de heer Van Reenen (Notuleerservice Nederland)

Aanwezige commissieleden: mevr. Boelhouwer (SP), mevr. Burke (PvdA), mevr. Van Doorninck (GrLi), de heer Van Drooge (CDA), de heer Flos (VVD), de heer Geurts (GrLi), de heer Korff (D66), mevr. Logtenberg (PvdA), de heer Manuel (D66), mevr. Van der Werf (CDA)

Afwezige commissieleden: de heer Sajet (PvdA), de heer De Wit (VVD)

Overige aanwezigen: de heer Buis, de heer Jolink (Klimaatbureau), de heer Milke (DMB)

Algemeen

1.

Opening

De **VOORZITTER** opent de vergadering van de raadscommissie ZM om 9.04 uur en heet allen welkom.

2.

Mededelingen

De **VOORZITTER** deelt mee dat de vergadering op donderdag 9 april van 19.30 tot 22.30 wordt voortgezet.

De heer **SAJET** heeft zich afgemeld.

Mevr. **LOGTENBERG** deelt mee dat mevrouw Burke iets later komt.

Wethouder **VOS** deelt mee dat in Brussel is besloten dat Amsterdam derogatie heeft gekregen in het kader van de luchtkwaliteitsaanpak. Het betekent dat Amsterdam de ruimte krijgt om de normen voor fijnstof in 2011 te realiseren en voor NO₂ in 2015. Het betekent dat Amsterdam kan doorgaan met bouwprojecten. Uiteraard gaat de gemeente door met het luchtkwaliteitsbeleid.

3.

Vaststellen agenda

De agendapunten 10 en 11 worden gevoegd behandeld.

De agendapunten 16 en 17 worden gevoegd behandeld

De agendapunten 22 en 24 worden gevoegd behandeld.

Mevrouw **VAN DER WERF** vindt het vreemd dat het werkplan van Viersterren, agendapunt 21, op de agenda van de commissie staat, omdat het geen zaak voor de commissie is maar voor Viersterren zelf.

Mevrouw **LOGTENBERG** zegt benieuwd te zijn naar de subsidiestromen in het werkplan.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** had zich ook voorgenomen niets over dit onderwerp te zeggen om de reden die mevrouw van der Werf noemt.

De commissie besluit bij meerderheid van stemmen om het onderwerp op de agenda te houden.

4.

Inspreekhalfuur publiek

De heer **BRUGGE** spreekt namens de personeelsleden van het Zoölogisch Museum van de Universiteit van Amsterdam (ZMA) in over het vertrek van het Zoölogisch Museum uit Amsterdam. Als de plannen voor het Nationaal Museum voor Biodiversiteit (NCB) in Leiden doorgaan, zal het ZMA uit Amsterdam vertrekken. Het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam heeft, zonder een reden te noemen, opdracht gegeven tot een onderzoek naar de mogelijkheden om de collecties alvast over te brengen naar Leiden. Vermoedelijk heeft het te maken met de ambitieuze huisvestingsplannen van de universiteit.

Een groot deel van het ZMA-personeel is zeer ongelukkig met deze gang van zaken. Het vreest een gedwongen vertrek naar Leiden en het is bang dat de collecties tijdens het vervoer en/of de tijdelijke opslag schade zullen lijden. Daarnaast zijn er unieke bibliotheken die mogelijk de stad zullen verlaten. Met het vertrek verliest de stad de grootste biologische collecties van Nederland. De collecties gaan vaak terug tot in de zeventiende en achttiende eeuw, toen Amsterdamse families naturaliën verzamelden. Tegen speciaal ontwikkelde nieuwbouw in Leiden zou weinig in te brengen zijn geweest, maar nu er gekozen is voor tijdelijke opslag in Leiden moet gevreesd worden voor een teloorgang van de collecties en de werkzaamheden op dat gebied. Tapijtmot en kevers zullen hun weg weten te vinden. Of proberen bestuurders het Ministerie van OCW door ondeugdelijke huisvesting van een deel van de NCB-collectie onder druk te zetten om de benodigde gelden toch te verstrekken?

Mevrouw **BOELHOUWER** merkt op dat de Utrechtse collectie al naar Leiden gegaan is. Het betekent een vermindering van de studies. Betekent de verhuizing van de collectie uit Amsterdam dat studies die met de collecties te maken hebben uit Amsterdam zullen verdwijnen?

De heer **BRUGGE** geeft aan dat Utrecht de collecties heeft afgestoten en heeft overgedragen aan Naturalis. In Utrecht vindt geen onderzoek meer plaats. Er blijft wel onderzoekscapaciteit aan de Universiteit van Amsterdam voor het onderwerp, maar de verwachting is dat er in verband met de verhuizing minder studenten naar Amsterdam zullen komen.

De heer **GEURTS** spreekt van een zorgelijk verhaal over een gehaast vertrek. Is de wethouder ervan op de hoogte dat het om een tijdelijke constructie gaat? Op zich lijkt het samenvoegen van de collecties voor biodiversiteit een interessante optie.

De heer **BRUGGE** zegt dat samenvoeging op het eerste gezicht aantrekkelijk lijkt, maar de integratie is erg duur en het is de vraag of die de kosten waard is. Voor onderzoek maakt het niet veel uit of er een of twee locaties zijn.

Wethouder **VOS** begrijpt dat de collectiebeheerders zich zorgen maken over de waardevolle collecties. Het is een goed besluit van het Rijk geweest om een groot centrum voor biodiversiteit in te richten, maar het moet wel op een zorgvuldige manier gebeuren. De wethouder belooft om bij de Universiteit van Amsterdam, het NCB en de minister aan te dringen op zorgvuldig vervoer en zorgvuldige tijdelijke opslag. Overigens blijft een klein deel van de collectie, de zogenaamde museumcollectie, in Amsterdam, in Artis.

Mevrouw **BOELHOUWER** vraagt of het geld voor het NCB beschikbaar is. Is het niet raadzaam om de verhuizing te doen plaatsvinden als het gebouw klaar is?

Wethouder **VOS** zegt dat haar optreden beperkt blijft tot het aandringen op zorgvuldigheid.

Mevrouw **LOGTENBERG** vraagt naar de risicospreiding. Misschien is het handig om dubbele exemplaren in Amsterdam te laten in verband met deze spreiding.

Wethouder **VOS** zegt dat het aan het Rijk is om hierover eventuele plannen uit te werken. Er is gekozen voor één centrum voor biodiversiteit.

De **VOORZITTER** deelt mee dat de brief van de wethouder als tkn-stuk naar de commissie komt.

De heer **STEFANA** spreekt op persoonlijke titel in over de gebrekkige uitstroom van het instroomhuis. Spreker is vorig jaar na detentie dakloos geworden. Hij is naar een instroomhuis gegaan in de hoop daar geholpen te worden. Het liep niet goed. Medewerkers van het instroomhuis hebben hun beloften niet waar kunnen maken. Ze hebben geen geschikte woonruimte gevonden voor de heer Stefana. Ze hebben hem ook niet goed geholpen met schuldhulpverlening en evenmin bij een trajectplan voor werk. Spreker dacht een woning voor begeleid wonen te zullen krijgen, maar dat is niet gebeurd. Hij is op het laatste moment doorverwezen naar de nachtopvang aan de andere kant van de stad, waar hij met meerdere mensen een kamer moest delen. Dat heeft hij geweigerd. Hij slaapt bij zijn broer in huis, op de bank. Zo is hij, buiten zijn schuld, terug bij af.

Mevrouw **BURKE** vraagt naar het verloop van de periode van zes weken dat de heer Stefana in het instroomhuis was.

De heer **STEFANA** zegt dat hij pas na drie weken een vervolg op zijn intakegesprek kreeg. Na zes weken moest hij doorstromen naar de nachtopvang.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vraagt wat het gesprek na drie weken opleverde en wat de reden was voor de doorverwijzing naar de nachtopvang.

De heer **STEFANA** zegt dat het gesprek niets duidelijk opleverde. Na zes weken werd hem gezegd dat er lange wachttijden voor begeleid wonen waren en dat hij daarom naar de nachtopvang moest.

Mevrouw **BOELHOUWER** vraagt om een reactie van wethouder Vos.

De heer **KORFF** vraagt naar het functioneren van de schuldhulpverlening.

De heer **STEFANA** antwoordt dat hij op eigen initiatief begonnen was met een schuldhulpverleningstraject. Hij is niet geholpen aan een woning.

Mevrouw **BURKE** vraagt zich af waarom men niet met het traject om aan een woning te komen, gestart is.

De heer **STEFANA** noemt lange wachttijden als reden voor het belemmeren van de doorstroming. Het lag niet aan hem, want hij had aan alle voorwaarden voldaan.

Wethouder **VOS** is over de zaken van de heer Stefana in overleg met de begeleiding. Dingen moeten goed geregeld worden. Het probleem is dat er nog niet voldoende doorstroomwoningen zijn. Het instroomhuis is een groot succes. De heer Stefana staat op een wachtlijst en daarom heeft hij nachtopvang aangeboden gekregen. Het college werkt hard aan het realiseren van meer woningen. De schuldhulpverlening en de dagbesteding lopen behoorlijk goed. De woningen zijn het knelpunt. Sinds de start in februari zijn 287 mensen gescreend. Van hen had de helft geen recht op opvang. Er zijn daar 133 mensen in begeleiding, waarvan er 40 wonen. De bottleneck zit in de doorstroming naar een woning. De heer Stefana krijgt een gesprek.

Mevrouw **MULDER** spreekt in als GGZ-ambassadeur en vertegenwoordiger van de cliëntenraad van HVO Querido over de cliëntenbelangen in relatie tot de Wmo en HVO Querido. Spreekster pleit ervoor om de Wmo-initiatiefgroep niet af te schaffen, maar te behouden. Het is van groot belang voor de cliëntenraden om een rechtstreekse verbinding met de Wmo te hebben.

Spreekster brengt de problematiek van de verhoogde pensioengelden ter sprake. Terwijl die gelden met bijna 4% verhoogd zijn, zijn de uitkeringen veel minder gestegen. Het wordt bijna onmogelijk voor mensen om iets over te houden.

Als derde punt noemt zij de afschaffing van de supportregeling in het passantenverblijf. Voor veel mensen is het de laatste kans. Ze moeten wat doen en als beloning mogen ze dan tien nachten overnachten. Die tien nachten zijn heel belangrijk voor hen.

Ten slotte vraagt spreekster waarom het rapport van het ambassadeursproject

niet meer op de agenda staat.

Mevrouw **LOGTENBERG** vraagt waarom de Wmo-initiatiefgroep stopt. Wat is het verschil met de Wmo-klankbordgroep?

Mevrouw **MULDER** zegt dat het rijksgeld bijna op is en dat de landelijke regeling in juli afgeschaft wordt. Er is een verzoek aan de gemeente gericht om de groep over te nemen. De Wmo-initiatiefgroep is heel actief met het betrekken van de burgerij bij de Wmo en staat bijvoorbeeld ook op markten en is aanwezig in buurten.

De heer **KORFF** vraagt van welke agenda het ambassadeursproject verdwenen is.

Mevrouw **MULDER** zegt dat het onderzoek vanuit cliëntenparticipatie van de agenda van de commissie ZM af is.

De heer **KORFF** merkt op dat het punt wel op de agenda staat.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vraagt of het opheffen van de supportregeling voor mensen die klussen doen, te wijten is aan de gemeente of aan de instelling.

Mevrouw **MULDER** zegt dat het gaat om een plan van de GGD en dus van de gemeente.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vraagt of er mogelijkheden zijn om de initiatiefgroep Wmo in een of andere vorm te behouden.

Wethouder **VOS** spreekt haar waardering uit voor de Wmo-initiatiefgroep en voor de GGZ-ambassadeurs. Er bestond een eenmalige landelijke subsidie van het Ministerie van VWS voor het ambassadeursproject. Het project zou (gemeentelijk) voortgezet kunnen worden binnen Viersterren, die daarvoor subsidie krijgt. De wethouder zal hierover met Viersterren overleg voeren. De kritiek van mevrouw Mulder op de Wmo-klankbordgroep kan ze bij de klankbordgroep zelf kwijt. Over de dagbesteding in de passantenverblijven is ze in gesprek. Mensen moeten minstens kunnen beschikken over zak- en kleedgeld en een op maat gesneden zorgpakket. Dat wordt door het Rijk gegarandeerd en er is redelijk van te leven.

5a.

Conceptverslag van de openbare vergadering van de Raadscommissie ZM van 18 februari 2009

Het verslag wordt vastgesteld.

5b.

Conceptverslag van de openbare vergadering van de Raadscommissie ZM van 18 maart 2009

Het verslag wordt vastgesteld.

6.

Actualiteiten

Er zijn geen actualiteiten aangemeld.

7.

Openstaande toezeggingen

Er zijn geen opmerkingen.

8.

Termijnagenda

Er zijn geen opmerkingen.

9.

Rondvraag/Tkn-lijst

De heer **GEURTS** merkt op dat een landelijke campagne gestart is voor het scheiden van plastic afval van ander afval. In Amsterdam wordt plastic afval verbrand, waardoor de gemeente in conflict komt met de landelijke regeling. Wat is beter voor het milieu: verbranden van plastic of hergebruik?

De heer **KORFF** haakt op deze opmerkingen in. Amsterdam stimuleert de landelijke campagne niet. Hoe zorgt de wethouder voor een oplossing?

De heer **VAN DROOGE** vraagt wat het collegestandpunt is. De wethouder Bedrijven heeft in verband met het afvalenergiebedrijf (aeb) belang bij het verbranden van afval. Is de milieucomponent zoals het Rijk die voorstaat, niet belangrijker?

Wethouder **VOS** antwoordt dat het inzamelen van huishoudelijk afval een bevoegdheid van de stadsdelen is. Zij zijn een zorgvuldig traject ingegaan om te bepalen of gescheiden inzamelen van plastic en overig afval de beste oplossing is voor het milieu. Op basis van de resultaten van het onderzoek komt er een afweging voor de beste oplossing voor het milieu. Het aeb doet ook zelf onderzoek. Uiteindelijk worden beide onderzoeken bij elkaar gelegd om vast te stellen wat de beste oplossing is. Amsterdam verkeert in een uitzonderlijke situatie vanwege een goed presterend afvalenergiebedrijf dat afval omzet in warm water en elektriciteit. Het college wil er zich niet makkelijk vanaf maken en bekijkt of het gescheiden inzamelen milieuwinst oplevert. Er komt een voorstel naar de commissie, maar het is niet bekend wanneer dat gebeurt.

De heer **VAN DROOGE** zegt dat de wethouder Bedrijven, mevrouw Gehrels, geen voorstander is van gescheiden inzameling. Het antwoord van wethouder Vos is wat aantrekkelijker dan dat van wethouder Gehrels.

De heer **GEURTS** vraagt om agendering van tkn-stuk 12, Vaststelling van de gemeentelijke gedragscode Flora- en faunawet. Het gaat om de implementatie van de wet in Amsterdam.

Mevrouw **BURKE** geeft aan in augustus 2008, samen met de heer Sajet, schriftelijke vragen over het dumpen van elektronisch afval in Ghana gesteld te hebben. Het is schokkend daar nog geen antwoord op gekregen te hebben. Het elektronisch afval is vooral vanuit de haven van Amsterdam verscheept. Waar blijft het antwoord?

Een tweede vraag gaat over de toename van hepatitis C. In een raadsnotitie van de PvdA-fractie stond dat het een groeiende zorg was. De GGD heeft aan de alarmbel getrokken. Wat is er met de voorstellen gebeurd?

Het trof mevrouw Burke dat aan de heer Stefana, die zijn eigen zaakjes oppakt, geen traject is aangeboden. Het lijkt erop dat de gemeente slecht is in nazorg. Mensen die hun leven op de rails willen krijgen, moeten geholpen worden met iets beters dan alleen maar nachtopvang.

De heer **KORFF** vraagt om precisering van de door wethouder genoemde getallen van het instroomhuis.

Wethouder **VOS** antwoordt dat wethouder Gehrels bezig is met de beantwoording van de vragen over het elektronisch afval in Ghana. Spreekster zal ook de wethouder Haven, de heer Asscher, erop attenderen.

Er is inderdaad sprake van een toename van hepatitis C in Amsterdam. De GGD, die de zaken nauwlettend in de gaten houdt, heeft gemeld dat het niet goed gaat en is bezig met acties, onder andere het stellen van een verbeterde diagnose. Ook chlamydia neemt toe. De geconstateerde toename kan deels een gevolg zijn van een verbeterde toeleiding naar de kliniek. De GGD heeft dus meer zicht op wat er aan de hand is. Er is tegelijkertijd minder aandacht voor hiv-besmetting en veilig vrijen. De wethouder wil daarvoor extra aandacht, ook in seksinrichtingen voor homo's. Het besef dat veilig vrijen belangrijk is, moet onder jongeren toenemen. De wethouder zal er bij de begrotingsbehandeling mogelijk op terugkomen.

De heer **FLOS** herinnert eraan dat de VVD op dit punt bij de vorige begrotingsbehandeling een motie heeft ingediend. De PvdA heeft toen de motie niet gesteund en de wethouder heeft de motie ontraden.

De **VOORZITTER** deelt mee dat de wethouder met de resultaten van een onderzoek zal komen.

Wethouder **VOS** zegt bezig te zijn met de gegevens van de telling over daklozen en wachtlijsten. In mei komt de rapportage naar de commissie. De heer Stefana heeft wel een trajectbegeleider, maar hij wordt niet goed genoeg geholpen. De wethouder heeft contact over deze kwestie.

Mevrouw **BURKE** voegt eraan toe dat de heer Stefana dingen zelf opgepakt heeft die de maatschappelijk werker niet gedaan had.

Wethouder **VOS** zegt dat het daklozenprobleem niet van de ene op de andere dag opgelost is, maar ze zit er achteraan en er worden flinke stappen gezet.

De **VOORZITTER** voegt eraan toe dat de wethouder toegezegd heeft in mei met een rapportage te komen.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vraagt of in de rapportage op de rechten van betrokkenen wordt ingegaan.

Wethouder **VOS** bevestigt dat er in het rapport op wordt ingegaan.

Mevrouw **LOGTENBERG** herinnert aan haar motie om in gesprek te gaan met de zorgkantoren over de ouderenconsultatiebureaus. Hoe kunnen de ouderenconsultatiebureaus een plek krijgen in de Wmo?

Wat zijn de consequenties voor Amsterdam van het failliet gaan van Philadelphia?

Steunt het college De Belevenis, een project voor verstandelijke gehandicapten?

Waarom verwijst de wethouder voor de lokale versterking van de cliëntenraden naar Viersterren? Komt de initiatiefgroep Wmo niet in aanmerking voor zelfstandige subsidie?

Wethouder **VOS** zegt dat de ouderenconsultatiebureaus onderdeel vormen van het plan voor een basispakket dat naar de commissie toe komt.

De wethouder kan niets zeggen over de consequenties van het failliet gaan van Philadelphia. Ze zal er navraag naar doen.

De Belevenis is een prachtig initiatief. De wethouder weet niet of de gemeente er geld aan geeft. Er is in ieder geval AWBZ-geld voor uitgetrokken.

Viersterren krijgt geld voor de versterking van de cliëntenraden. De wethouder zal er alles aan doen dat de initiatiefgroep Wmo, in welke vorm dan ook, wordt voortgezet. Maar het budget is niet voor niets aan Viersterren ter beschikking gesteld.

Mevrouw **BOELHOUWER** vraagt naar het standpunt van de wethouder over de dreigende sluiting van het buurtrestaurant van het Flevohuis.

Wethouder **VOS** is ermee bezig. Haar inzet is dat het restaurant deze zomer open zal blijven.

De heer **KORFF** vraagt om agendering van tkn-stuk 2, Voortgangsrapportage Bestrijding geweld achter de voordeur.

De heer **FLOS** vraagt om agendering van tkn-stuk 7, Leidraad Groen, in verband met het inzetten op een zuivere luchtkwaliteit.

Spreeker vraagt of de wethouder met een stuk over de milieueis luchtkwaliteit naar de commissie komt.

Wethouder **VOS** belooft de gemeenteraad te zullen rapporteren over de consequenties. Door de goedkeuring vanuit Brussel is er iets meer ruimte gekomen.

De heer **VAN DROOGE** vraagt om agendering van het rapport van de Rekenkamer, Schoonhouden van de openbare ruimte. Er valt een duidelijk verschil te constateren tussen wat de stadsdelen ervan vinden en het oordeel van de Rekenkamer. Heeft het te maken met het verschil tussen het zogenaamde beeldvegen en het regelmatig vege?

Stadsdeel Centrum is van plan om op bepaalde plaatsen in de Warmoesstraat graffiti te verwijderen om vervuiling van het stadsbeeld tegen te gaan. De raad heeft in december 2008 een motie aangenomen om de plannen van de stadsdelen Oud-West en

Westerpark voor het opruimen van graffiti door de hele stad te laten overnemen. Dan is het plan van stadsdeel Centrum voor een enkele straat erg weinig. Hoe staat het met de uitvoering van de motie? Hoe verhoudt de motie zich tot wat stadsdeel Centrum doet? Wat moet er verwijderd worden?

Wethouder **VOS** antwoordt dat de motie tijdens overleg onder de aandacht van de portefeuillehouders is geweest. Er wordt nu verder over gesproken. De wethouder zal het punt opnieuw onder de aandacht brengen, vragen naar actie en informeren hoe de aanpak van stadsdeel Centrum zich verhoudt tot de totale aanpak. Het gaat om een bevoegdheid van de stadsdelen. De wethouder kan niet meer doen dan het punt onder de aandacht brengen. Het is goed om het punt te agenderen in de commissie ZM.

Zorg

10.

Preadvies op de notitie van PvdA-raadsleden over de loketten Zorg en Samenleven

11.

Bestuurlijke reactie op het rapport van de gemeentelijke ombudsman: 15 manieren om de Wmo uit te voeren, onderzoek naar de loketten Zorg en Samenleven

De heer **VAN DE POL**, de gemeentelijke ombudsman, noemt de bestuurlijke reactie helder. Het geeft hem vertrouwen dat er serieus gewerkt wordt aan de niet geringe problemen: te weinig bestuurlijke geconcentreerde aandacht en te weinig eenheid van uitvoering. Het eerste programma van eisen was uiterst marginaal. Het tweede programma van eisen is nu in discussie. Dat is van belang in het licht van het rapport van de commissie-Mertens. Een van de punten van de commissie Mertens is het grote belang van helderheid over de rolverdeling tussen de centrale stad en de stadsdelen. Bij de implementatie van de Wmo is sprake van gebrek aan urgentie en gebrek aan regie. Ieder stadsdeel voert de Wmo op zijn eigen manier in. Er is meer afstemming nodig.

Een punt van discussie is waar de klachtbehandeling van de Wmo moet plaatsvinden: bij de uitvoeringsinstantie, bij DZS (Dienst Zorg en Samenleven) en bij de ombudsman. Eind april heeft de ombudsman hierover overleg met de zorgverleners en DZS. Hij komt er in een brief aan de commissie op terug. In mei heeft de ombudsman een rondetafelgesprek over het aanvullend openbaar vervoer (aov). Hij zal ook hierover met een notitie komen.

Commissie

Mevrouw **LOGTENBERG**, die herinnert aan het zelfstandige onderzoek van haar fractie, zegt dat veel conclusies gelijk zijn met die van de ombudsman. Er is weinig eenheid bij de invulling van de loketten. Ook wordt er te weinig integraal gedaan. Het is nodig dat er meer op het gebied van welzijn, Wmo-voorzieningen en de AWBZ-regelingen samengedaan wordt. Spreker pleit ervoor om hierover bepalingen in het programma van eisen op te nemen.

Het Mystery Guest Onderzoek van de ambassadeurs had schokkende uitkomsten. Moet er een inloopruijme bij het loket komen? Moet het meldpunt Zorg en Overlast geïntegreerd worden of niet? De wachttijden moeten naar beneden. Er is een

richtlijn nodig voor folders in een vreemde taal bij de loketten.

Is het mogelijk dat het plan van eisen van de wethouder in mei of juni 2009 in de commissie besproken wordt? Spreekster wil het bestuurlijke proces apart benoemd zien. Het gebrek aan regie is kwalijk. Spreekster heeft het gevoel dat het bestuurlijke proces in het portefeuillehoudersoverleg verdwijnt en dat de commissie het proces als tkn-stuk onder ogen krijgt, terwijl zij er over moet besluiten. Spreekster wil het graag in de gemeenteraad of in de deelraad behandeld zien en niet alleen in het portefeuillehoudersoverleg. Staat in het plan van eisen hoe er wordt omgegaan met klachten?

De heer **KORFF** vraagt welke organisaties de onderzoekers van de PvdA-fractie niet wilden ontvangen.

Mevrouw **LOGTENBERG** noemt het loket in Oud-West.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** herinnert eraan dat expres gekozen is voor de stadsdelen als uitvoerders van de Wmo. De loketten in de buurten zouden op de stadsdelen toegesneden moeten zijn. Nu gaat de wijzer de andere kant op en bestaat er moeite dat er weinig uniformiteit is. Daarover moet ook inderdaad duidelijkheid zijn. Spreekster deelt de zorgen van anderen dat er op sommige punten niet genoeg uniformiteit is. Er hoeft niet altijd uniformiteit te zijn, want het gaat om de kwaliteit. Uniformiteit is alleen belangrijk als het gaat om de rechtsgelijkheid.

De heer **KORFF** vindt dat cliënten van de loketten ook in andere stadsdelen terecht moeten kunnen, zodat ze keuzevrijheid hebben.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vindt dat in principe een goed idee.

Spreekster vervolgt haar betoog. Wie stelt het programma van eisen vast? Doen de stadsdelen dat? Ze vraagt ook aandacht voor het vraaggerichte aandeel van het programma van eisen. Er is veel uniformiteit in het aanbod, maar de vraagkant moet niet vergeten worden. Bij de registratie gaat het vooral over concrete data, maar minder over de vraag van de mensen en de gevonden oplossing. Spreekster vraagt ook op dit punt aandacht voor kwaliteit.

Mevrouw **BOELHOUWER** vindt de uitwerking van de aanbevelingen een zorgelijke zaak. Het Mystery Guest Onderzoek laat zien dat de loketten verschillende namen hebben. Dat is niet handig.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** zegt dat uniformiteit soms nodig kan zijn.

Mevrouw **VAN DER WERF** zegt dat de woorden van de ombudsman, dat het eerste programma van eisen marginaal was, bevestigd worden in de gehouden onderzoeken. Hoe was dat mogelijk? De naam Zorg en Samenleven van de loketten is erg breed. Hoe breed of hoe smal moet het aanbod zijn? Gaat het ook over burenruzies, verkeersveiligheid of zwemles? Spreekster heeft het idee dat nogal wat personen die de loketten bemensen op een eiland zitten. Spreekster vraagt om het maatschappelijk middenveld meer te betrekken, ook in training en opleiding. Dan ontstaat vanzelf een relatie tussen uniformiteit en maatwerk.

De heer **FLOS** spreekt namens de heer De Wit, die niet aanwezig kan zijn. De rapportering van de drie onderzoeken is een aanspraak om door te gaan. Komt het plan van eisen nog naar de raad? Kan de wethouder aangeven welke opmerkingen van de ombudsman prioriteit hebben? Spreker mist een tijdsplan voor de punten die de wethouder wil overnemen. Welk eindbeeld heeft de wethouder? Kan het klanttevredenheidsonderzoek daarbij een rol spelen?

De heer **KORFF** vindt het een goed idee om de positie van de Wmo-raad per stadsdeel vast te leggen, alsook de klachtenprocedure. In Noord is spreker tijdens een werkbezoek met open armen ontvangen. Zuidoost deed nogal moeilijk. De ambtenaar die de heer Korff aan de telefoon kreeg, zei dat hij de informatie via de wethouder kreeg. Het is een signaal dat er iets niet klopt. Goede oplossingen stuiten soms op stadsdeelgrenzen. Kan de wethouder hierop sterker inzetten?

Mevrouw **VAN DER WERF** vraagt of de reactie van de ambtenaar formeel onjuist was.

De heer **KORFF** zegt dat hij een open vraag stelde en dat het gesprek werd geweigerd. Het antwoord was formeel juist, maar dan nog is het een signaal.

Burgers zouden voor goede producten in andere stadsdelen terecht moeten kunnen. Stadsdelen moeten beseffen dat ze samen werken voor de hele stad. Als een stadsdeelorganisatie niet goed functioneert en een aangrenzend stadsdeel wel, dan wordt dat duidelijk als burgers naar het andere stadsdeel mogen gaan voor zorg. Spreker heeft een vraag naar aanleiding van het onderzoek Mystery Guest. Het moet toch mogelijk zijn voor iemand met een zorgvraag om anoniem of met alleen een voornaam geregistreerd te worden? Ten slotte vraagt spreker of er een vertaling van de informatie in begrijpelijke taal komt.

Beantwoording

De heer **VAN DE POL** vindt dat mevrouw Van Doorninck de vinger op de zere plek legt wat betreft centraal en decentraal, uniformiteit en kwaliteit. Het programma van eisen was eerst te beperkt. Een aantal zaken moet centraal geregeld zijn: logistiek (inrichting van de loketten, vorm, naamgeving, klachtenregeling, registratieverplichtingen en dergelijke) en de scope waarvoor mensen terecht kunnen. Daarover moeten bindende afspraken gemaakt worden. De rondetafelconferentie van de stadsdelen over de loketten in het najaar leek wel op een Poolse Landdag. Het ene loket informeerde alleen maar, het volgende hielp daadwerkelijk. Het ene gaf alleen een formulier, het andere hielp met het invullen ervan. Uniformiteit in een aantal zaken is nodig. Daarnaast is er ruimte voor variatie in de stadsdelen. Spreker geeft het voorbeeld van de grootgrutterbedrijven die werken met franchisenemers. Al deze bedrijven zijn herkenbaar en ze hebben een minimum basispakket, maar ze hebben lokale variatie.

Naar aanleiding van het onderzoek zijn de stadsdelen Bos en Lommer en Zuidoost bezig met een klanttevredenheidsonderzoek.

Wethouder **VOS** noemt de drie uitgevoerde onderzoeken van groot belang. Ze helpen zeer voor een verdere verbetering van de loketten.

Het eerste programma van eisen was inderdaad te marginaal. Dat heeft ertoe geleid dat de wethouder veel gesprekken heeft gevoerd met de stadsdelen en dat de

loketten op tal van plekken niet goed functioneerden. Het probleem was dat een aantal zaken niet dwingend opgelegd kon worden en dat er te weinig kwaliteit geëist werd. Een quick scan bracht een aantal knelpunten aan het licht. De situatie is daarna verbeterd. Er moet een programma van eisen komen voor een breed loket, dat stevig is, richting geeft en meer kwaliteit waarborgt dan het programma van eisen dat nu functioneert. Het programma van eisen is klaar en komt binnenkort naar de commissie toe. De wethouder wil in juni met het bestuurlijk koppel Wmo van de stadsdelen en de commissie het gesprek hierover voeren. Het mooie is dat de discussie goed past in het kader van de rapportage van de commissie-Mertens en in het kader van het versterken van de kwaliteit van het sociale domein. Elk loket moet in de toekomst beschikken over een basispakket waarvan alle burgers gebruik kunnen maken en het moet voor de burgers niet uitmaken in welk stadsdeel ze wonen.

Mevrouw **LOGTENBERG** vraagt op welke manier het programma van eisen behandeld wordt.

Wethouder **VOS** stelt zich voor dat de raad het programma van eisen bespreekt, waarna de deelraden het echt vaststellen. Ze zal nagaan hoe het precies zit. De wethouder wil toe naar een stedelijk kader met duidelijke afspraken over centraal en decentraal. Zowel de gemeenteraad als de deelraden moeten over een aantal zaken zelfstandig democratisch kunnen besluiten.

Het stedelijk kader geeft een regierol voor de centrale stad in het kader van de sociale alliantie. Deze gedachte sluit aan bij de uitkomst van de commissie-Mertens. Stedelijke kaders zijn nodig over minimumeisen, klachtenregeling en uniformiteit. Op stadsdeelniveau vindt uitvoering en finetuning plaats, in een verhouding van 80%-20%. Het betekent dat de stadsdeelloketten 20% vrije ruimte hebben. Het programma moet voor de zomer vastgesteld zijn en in werking treden. Het programma behelst ook een verbreding van de loketten. Straks moeten de burgers voor allerlei vragen op sociaal gebied terecht kunnen bij het loket, al zullen niet alle klachten daar behandeld kunnen worden. Voor kleine dingen moeten burgers direct worden geholpen, terwijl grotere zaken worden doorverwezen. De loketten moeten ook ondersteuning bieden voor het aanvragen van voorzieningen. De loketten moeten ook een centrale rol gaan spelen in het matchen van vraag en aanbod door een goede registratie. Overigens gaat het niet alleen om gemeentelijk welzijnswerk. Kortom, de wethouder streeft naar loketten waar de burgers zoveel mogelijk geholpen worden.

Voor de indicatiestelling is een specialistische organisatie, het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ), die goed werkt. Mogelijk kan die instelling sneller vanuit de loketten benaderd worden. Het is een aandachtspunt dat GGZ-cliënten goed geholpen moeten worden. De wachttijden moeten korter worden. De folders moeten paraat liggen en in begrijpelijke taal geschreven zijn.

Er worden afspraken gemaakt over een zorgvuldige klachtafhandeling. Er is een gemeentelijk protocol. Op dit moment is alles in beeld en er is geen grijs gebied in de Wmo, maar niet alles is duidelijk. Er komt een voorstel over de Wmo-taken in het nieuwe systeem.

De gemeente komt niet alleen met aanbod maar zoekt ook naar de vraag, onder andere door de functie vraagverheldering. Ook gaat gemeentepersoneel erop uit om moeilijk bereikbare doelgroepen te zoeken.

De wethouder zal het gevraagde tijdspad aan de commissie voorleggen zodra de besluitvorming in verband met de commissie-Mertens aan de orde geweest is.

Best practices worden nu al tussen de loketten uitgewisseld. De wethouder zal het onderwerp tijdens besprekingen nogmaals onder de aandacht brengen. Er bestaan stoplichtrapportages waaruit blijkt op welke punten de afzonderlijke loketten tekortschieten.

De wethouder is niet voor anoniem melden. Het moet bekend zijn wie een aanvraag doet. Als er een algemenere vraag is, ligt het anders.

Mevrouw **LOGTENBERG** legt uit dat mensen zich eerst anoniem moeten kunnen aanmelden en pas hun naam moeten opgeven als hen iets gevraagd wordt als er hulp geboden wordt.

Wethouder **VOS** begrijpt wat mevrouw Logtenberg bedoelt. Het is duidelijk dat een naam nodig is bij het daadwerkelijk verrichten van diensten en niet bij gewone vragen.

De heer **KORFF** merkt op dat het mogelijk moet zijn om tijdens een privacygevoelig gesprek in een besloten ruimte te praten.

Wethouder **VOS** is het daarmee eens. Iemand met een kwetsbare problematiek moet in een besloten ruimte zijn zegje kunnen doen.

De heer **VAN DE POL** zegt dat iemands naam in een kort dossier niet wordt geregistreerd, maar in een lang dossier wel. In de praktijk wordt er dus al onderscheid gemaakt.

De heer **KORFF** komt terug op zijn eerder gemaakte opmerking dat het mogelijk moet zijn dat Amsterdammers in een ander stadsdeel, waar ze betere zorg leveren, terecht zouden moeten kunnen.

Wethouder **VOS** geeft aan dat elk stadsdeel straks een basispakket zorg moet leveren. Elke Amsterdammer heeft er recht op. Mocht het niet gebeuren, dan moet te zijner tijd gekeken worden naar een oplossing. Misschien zijn dan gezamenlijke afspraken aan de orde.

De **VOORZITTER** deelt mee dat het preadvies wordt doorgeleid naar de raad. De wethouder heeft een tijdpad en een rapportage toegezegd.

Openbare Ruimte en Groen

12.

Conceptvisie Groengebied Amstelland

Commissie

Mevrouw **BURKE** is blij met de bespreking van de conceptvisie. In de gemeenschappelijke regelingen zitten vertegenwoordigers van de wethouder en het is nodig dat de raad weet wat er gebeurt.

De visie is ambitieus. Het is de bedoeling om binnen het bestaande budget te blijven, maar de raad moet er rekening mee houden dat er voor de realisering mogelijk geld bij moet. In de afgelopen jaren heeft Groengebied Amstelland de aandacht van het Rijk, met name van minister Verburg, getrokken. Het is te hopen dat er extra geld uit Den Haag komt.

In de Diemerscheg zijn concessies aangevraagd. De grond is eigendom van Staatsbosbeheer. Wie heeft het recht om concessies te verlenen? Hoe gaat de wethouder het gesprek met Staatsbosbeheer aan?

Spreekster heeft moeite met de bestuurlijke spaghetti rondom zorgboerderij Klarenbeek. Het gaat allemaal erg lang duren. Het originele idee was om een plek te maken voor gehandicapten, maar het mag niet omdat Klarenbeek in de aanvliegroute van Schiphol ligt. Het is merkwaardig, want er pal naast wonen ook mensen.

De waterroute langs de Amstel is belangrijk. Het is mooi als mensen op een bootje kunnen stappen in Amsterdam, waarna ze dat onderweg op verschillende plaatsen uit kunnen stappen. De aanleghaventjes zijn in het verleden vaak gekraakt. Ziet de wethouder mogelijkheden voor toezicht en voor het aanleggen van haventjes langs de Amstel?

De heer **FLOS** vraagt zich af tot wie mevrouw Burke het woord richt. Ze is immers medeopsteller van het stuk.

Mevrouw **BURKE** vindt bespreking van de items belangrijk om de mening van anderen te horen. Ze is geen bestuurder, maar noemt een aantal aandachtspunten en hoopt dat de wethouder die oppakt.

Mevrouw **VAN DER WERF** wijst op een aantal concepten voor duurzame veehouderij van Wageningen Universiteit. Een van die concepten, *Amstelmelk* geheten, is een idee voor een stadsboerderij. Wil de wethouder de inpassing van duurzame veehouderij in dit gebied volgens de nieuwe inzichten bekijken?

De heer **MANUEL** zegt dat ook het Goois Natuurreservaat een goede visie op het buitengebied heeft en ook geld kan gebruiken. In de Lutkemeerpolder staat een zorgboerderij op het punt van sluiten, omdat er daar een soort industrieterrein moet komen. Wil mevrouw Burke zich daar ook hard voor maken?

Mevrouw **BURKE** verklaart op de hoogte te zijn van de problematiek van de zorgboerderij in Osdorp. Het is een zaak van het stadsdeel. Spreekster is geen vertegenwoordiger van het stadsrandgebied Westrandscheg, maar ze wil haar fractie wel om een standpunt over de zorgboerderij daar vragen.

De heer **FLOS** is verbaasd dat er nu pas een visie is. Hij geeft aan dat er al enige tijd geleden besluiten zijn genomen naar aanleiding van een visie. Kan het mogelijk gemaakt worden om in gebieden met een grote ontwikkelingsdrang waar de behoudsdruk vrij gering is, beperkt wonen in het groen mogelijk te maken? Het zou een prachtige mogelijkheid zijn.

De heer **GEURTS** stelt dat het niet het uitgangspunt is dat er geld bij moet. Hij is daarom verbaasd over de uitlatingen van mevrouw Burke over extra geld.

Spreeker zet vraagtekens bij ingewikkelde bestuurlijke landschappen en de rol van

het groengebied als beheerder. Toen de kwestie Balorig in verband met de hoofdgroenstructuur aan de orde was, liet Amstelland weinig van zich horen. Hoe wil het groengebied nu zijn positie verstevigen?

Spreeker miste in de visie de discussie over de waterberging en de verandering van het waterpeil. Waarom is die discussie, die steeds belangrijker lijkt te worden, niet opgenomen?

Mevrouw **BURKE** zegt dat de kwestie Balorig in de vorige raadsperiode speelde. Toen waren de vertegenwoordigers van Amsterdam in de groengebieden zo goed als afwezig.

De heer **GEURTS** vindt dat het Groengebied Amstelland, vertegenwoordigers van Amsterdam of niet, wel verantwoordelijkheid heeft. Het is nu nog een punt van zorg. Hoe gaat het groengebied er nu mee om?

Mevrouw **BURKE** zegt dat het groengebied als beschermer van het milieu optreedt maar dat het van de mensen die vertegenwoordigd zijn, afhangt welke beslissingen genomen worden.

Beantwoording

Wethouder **VOS** merkt op dat de aansturing en besturing van groengebieden een punt van zorg blijft, omdat het om een ingewikkelde bestuurlijke structuur gaat. Het is nodig om tot een strakkere en meer professionele organisatie te komen.

In Groengebied Amstelland doen zich een aantal nieuwe ontwikkelingen voor. Diverse partijen in het gebied hebben het idee voor de schetsschuif ontwikkeld. In Amstelland zijn nu mogelijkheden om dingen te realiseren door een stroomversnelling in de besluitvorming. Het onderwerp komt ter sprake tijdens de komende metropoolconferentie. Het gebied is cruciaal voor de regio. Het groengebied vraagt om extra investeringen van het Rijk om er iets moois van te maken. Aan de randen van het gebied doen zich sluipende ontwikkelingen voor op het gebied van woningbouw en bedrijventerreinen. Het is nodig om tot een gezamenlijke planologische bescherming van het gebied te komen. Samen met Amstelveen, Ouderkerk aan de Amstel en de provincie Noord-Holland wil Amsterdam deze bescherming tot stand brengen.

Op 7 juni 2009 zal de Amstelboot eenmalig vanaf de Stopera uitvaren de Amstel op tijdens de Amstellanddag. Volgend jaar gaat de boot in de vaart voor Amsterdammers om te komen tot een grotere bereikbaarheid van het gebied. In het groengebied moeten betere vaarwegen, fietspaden en voetpaden komen en er moeten meer mogelijkheden voor het autoverkeer komen. Op diverse plaatsen langs de Amstel komen aanlegsteigers. Voordat het zover is, moeten eerst nog wat kwesties over het beheer en het toezicht worden opgelost. De wethouder gaat hierover gesprekken voeren met de directie van Staatsbosbeheer.

De zorgboerderij vormt een punt van zorg, maar het is geen bestuurlijke spaghetti. Het probleem wordt veroorzaakt doordat Klarenbeek onder de aanvliegroute naar Schiphol ligt. Alle mogelijkheden worden onderzocht. Klarenbeek was bedoeld als een woonvoorziening voor mensen met een beperking. Dat lijkt niet mogelijk te zijn. Exploitatie van de boerderij lijkt nu niet mogelijk. De wethouder wil het initiatief als een icoon van Amstelland toch boven water houden. Er zijn daar ook mogelijkheden voor de horeca.

Groengebied Amstelland heeft contact met agrarische ondernemers die in het

gebied cruciaal zijn. Duurzame veehouderij hoort erbij.

De planologische bescherming van het gebied functioneert op dit moment nog niet voldoende. Het bestuur van het groengebied gaat erover in gesprek met provincie en buurgemeenten. Het is hard nodig om de verrommeling tegen te gaan.

Waterberging is in het groengebied Amstelland niet aan de orde.

De heer **BUIS** (Dienst Ruimtelijke Ordening) merkt op dat Amsterdam vier jaar geleden het initiatief genomen heeft om Europees geld in de Amstelscheg te pompen. Er bestond ontevredenheid over de assertiviteit van het groengebied. Het is de bedoeling om met deze visie van het groengebied weer een assertieve club te maken.

De heer **GEURTS** vraagt hoe het zit met de ambities en het budget.

Wethouder **VOS** geeft aan dat de plannen binnen het bestaande budget uitgevoerd moeten kunnen worden. De gemeenten en de provincie gaan bij de Ministeries van LNV en VROM aankloppen om geld voor het ontwikkelen van meer ambitieuze plannen. Die ambitie stijgt uit boven wat in de voorliggende visie staat.

De **VOORZITTER** deelt mee dat de commissie kennisgenomen heeft van de beleidsvisie.

Milieu

13.

Actualisatie delegatiebesluit Milieutaken provincie

Mevrouw **BURKE** vraagt om uitleg over de wijziging van de bedrijfsvoering van de Vrije Universiteit (VU).

De heer **GEURTS** vindt de taal van het voorliggende stuk niet zo helder.

Wethouder **VOS** biedt haar excuses aan voor het jargon.

De heer **MILKE** (Dienst Milieu en Bouwtoezicht) legt uit dat de Vrije Universiteit (VU) een grote technische installatie heeft, die volgens de wet onder het toezicht van de provincie valt. Amsterdam heeft met de provincie afgesproken dat het toezicht op de installaties onder de gemeente Amsterdam valt, tenzij er sprake is van zware vervuiling.

De **VOORZITTER** deelt mee dat het agendapunt tijdens de raadsvergadering een hamerstuk kan zijn.

14.

Werkplan Klimaatbureau 2009

Presentatie

De heer **JOLINK** (programmamanager van het Klimaatbureau), houdt een presentatie over het werkplan. Het klimaatbeleid is essentieel voor de stad. Het vraagstuk

van de CO₂-uitstoot wordt steeds groter. Fossiele brandstoffen zullen op raken en duurder worden. Het is hoog tijd voor de voorbereiding op een nieuwe situatie met een nieuwe energiehuishouding. Het kan volop kansen bieden. Bij de oosterburen is de groene sector de snelst groeiende. Energiebesparing biedt kansen om de woonlasten onder controle te houden en de lasten voor de bedrijven te beperken. Het is voor de gemeentelijke organisatie mogelijk om vierhonderd mensen meer in de Stopera te laten werken. Dat heeft gevolgen voor het energieverbruik van de gemeente. De gemeentelijke organisatie is verantwoordelijk voor 4% van de uitstoot van CO₂ in Amsterdam. Het Klimaatbureau wil bedrijven, maatschappelijke instellingen en bewoners informeren en handelingsperspectief bieden om hen te bewegen tot energiebesparing over te gaan en kansen te grijpen. Het betekent voor het Klimaatbureau samenwerken, allianties sluiten en informeren en motiveren van burgers. Amsterdam moet een herkenbare positie hebben en vooroplopen. Het betaalt zich uit in extra geld voor elektrisch vervoer en waterstofontwikkeling, voor de aanpak van scholen en voor duurzame energie.

Het Klimaatbureau wil het perspectief laten zien: een koolstofarme energiehuishouding. Dan krijgen activiteiten meer kracht en richting. Het Klimaatbureau wil ook laten zien wat er gebeurt in de stad en welke mogelijkheden er zijn voor burgers en ondernemers. Er is behoefte aan kennis, bijvoorbeeld voor het plaatsen van zonnepanelen.

De communicatiecampagne van het Klimaatbureau onder de naam *Nieuw Amsterdam Klimaat* appelleert aan innovatie, nieuwe manieren van samenwerken en kansen, ook in economische zin. De thema's luchtkwaliteit en klimaat liggen dicht bij elkaar. Daarom pakt het Klimaatbureau ze in samenhang met elkaar op.

Wat gaat er gebeuren?

- Dit voorjaar: laten zien wat er in de stad gebeurt, bijvoorbeeld op het gebied van zonne-energie.
- In de loop van het jaar: de blik richten op medewerkers van de gemeente
- Na de zomer: communicatieactiviteiten om burgers tot actieve aanpak te bewegen

Het Klimaatbureau is bezig met het ontwikkelen van samenwerkingsverbanden, bijvoorbeeld met het MKB, om doelgroepen te bewegen tot activiteiten. De gemeente wil helpen met ontzorgen en op het gebied van de financiën.

Het is belangrijk om Amsterdam neer te zetten als duurzame stad. De overgrote meerderheid van de burgers verwacht van de gemeente initiatieven op het gebied van gezondheid, schone lucht en het klimaat.

Mevrouw **BURKE** vraagt hoe het zit met de groene daken en met het initiatief De Groene Loper.

De heer **JOLINK** zegt dat groene daken belangrijk zijn. Deze zijn goed te combineren met zonnepanelen. De Groene Loper is er onder meer op gericht om aanbieders van duurzame producten meer markt te geven.

Mevrouw **BURKE** vraagt of de initiatieven invloed kunnen hebben op de vestiging van bedrijven in Amsterdam.

De heer **JOLINK** zegt dat het weren van bedrijven niet het sterkste middel is, omdat bedrijven zich dan in Diemen of elders vestigen.

Mevrouw **VAN DER WERF** vindt dat een behoorlijk groot budget bestemd is voor communicatie. Ze vraagt naar de rol van de communicatie ten opzichte van de maatregelen die binnen de scope van de gemeente vallen. Is er overlap met landelijke campagnes?

De heer **JOLINK** stelt dat het Klimaatbureau zich niet bezighoudt met algemene campagnes, maar zich uitsluitend richt op het doelgericht informeren van mensen om hen te bewegen activiteiten te ondernemen en om hen te laten zien wat binnen hun bereik ligt.

De gemeente heeft het in eigen hand om het percentage van 4% CO₂-uitstoot naar beneden bij te stellen. De eisen worden steeds strenger, maar er is een groot gebied waar burgers eigen initiatieven kunnen ontwikkelen. Als de burgers niet zelf in beweging komen, wordt het moeilijk om de doestellingen te halen.

De heer **MANUEL** vindt de presentatie aarzelend en marginaal. De urgentie komt niet goed over en het enthousiasme evenmin. Spreker vreest dat het Klimaatbureau met dit verhaal de doelstelling niet gaat halen. Kan het Klimaatbureau voortaan meer enthousiast en concreet voor de dag komen?

De heer **GEURTS** geeft aan dat het Klimaatbureau op dit moment niet met een communicatiecampagne bezig is. Er zijn wel degelijk concrete punten, zoals het ontzorgen, de concrete pakketten van maatregelen en het pasklare concept voor financiering. Bij de bestaande woningvoorraad is veel energiebesparingwinst te behalen. Spreker wil daar sterk op inzetten.

Commissie

Mevrouw **VAN DER WERF** noemt de ambities hoog. Een aantal activiteiten loopt al. Dat is niet verkeerd, maar er is een grotere slag te maken door breder aan te pakken en door integraler in te zetten op het bouwen van een gezonde stad. Waar richt de gemeente zich bij de projecten in de stad op? Gaat het ook om de bouw van huizen die energiewinst opleveren? Het concept van duurzaam is klimaatneutraal geworden. De bureaunkosten van het Klimaatbureau, ruim een kwart van het totale budget, zijn erg hoog.

De heer **GEURTS** is blij met de oproep van het Klimaatbureau om breed te kijken en het bouwproces mee te nemen. Het is de vraag of er te veel geld naar de organisatie gaat. Het is nodig om nu de basis neer te zetten, partijen bij elkaar te brengen en dergelijke. Daarvoor is kader nodig.

Mevrouw **VAN DER WERF** begrijpt dat er veel moet gebeuren, maar is er niet van overtuigd dat een dergelijk bedrag voor bureaunkosten nodig is.

De heer **GEURTS** vraagt haar hoe zij het dan wil aanpakken.

Mevrouw **VAN DER WERF** blijft erbij dat de kosten voor huisvesting en het aantal mensen fors is. Het gaat om bijna 1 miljoen euro voor zeven mensen. Dat is een fors budget.

Bij de verschillende onderdelen in de rapportage staan doelstellingen genoemd. Is het mogelijk om later te bekijken wat gerealiseerd is?

Beantwoording

Wethouder **VOS** zegt dat de stad de kansen die er op het gebied van het klimaat zijn, moet benutten. Investerings in het klimaat zorgen voor nieuwe bedrijvigheid. Het is nodig om draagvlak te creëren voor bedrijven en burgers die zelf aan de slag gaan. Het gemeentebestuur zit met het hele bedrijfsleven om tafel om tot resultaten te komen, onder andere met het MKB, waar concrete ideeën besproken worden. In de bouwsector is het plan voor klimaatneutraal bouwen in de Buiksloterham ontwikkeld. Daarnaast gaat het om dingen als prijszetting en regelgeving.

De gemeente heeft een eigen inbreng door in de aanbestedingen duurzaamheid in te brengen, te zorgen voor duurzame inkoop, klimaatneutraal te bouwen, strengere eisen te stellen aan de eigen gebouwen, een eigen verkeersbeleid te voeren en door de Wet milieubeheer als een stok achter de deur te gebruiken om besparingen af te dwingen. Dat laatste doet de gemeente liever niet. Het kan beter op vrijwillige basis gebeuren. De gemeente zit ook om tafel met woningbouwcorporaties voor klimaatneutraal bouwen. Voor die sector komt er geld van het Rijk. In het kader van de crisisaanpak is het misschien mogelijk om over te gaan tot versnelde isolatie van woningen, wat leidt tot meer werkgelegenheid. Er komt ook geld van het Rijk voor scholen. De meest slechte scholen wat betreft het klimaat, worden aangepakt.

Het onderdeel groen, dat belangrijk is, is niet uitputtend genoemd. In het kader van de structuurvisie wordt een visie ontwikkeld voor het bouwen van een gezonde stad. Misschien kan het nog scherper door het begrip klimaatneutraal breder en integraler te benaderen, zoals de gemeente Almere het doet. Dan gaat het bijvoorbeeld om de materiaalkeuze, het water en het vervoer. In Buiksloterham en IJburg 2 zullen de woningcorporaties daar elementen van laten zien.

De wethouder zal verslag doen van het monitoren van de doelen op het gebied van de CO₂-uitstoot.

Er is een stevig bureau nodig om het geheel tot een succes te maken. De mensen van het Klimaatbureau moeten als een spin in het web in de hele stad overleggen om nieuwe kansen te zoeken.

De heer **JOLINK** deelt mee dat het CO₂-jaarverslag van het Klimaatbureau later dit voorjaar uitkomt. De bedoeling is dat er inzicht ontstaat in de voortgang van onderdelen van het Klimaatbureau.

De commissie neemt het werkplan voor kennisgeving aan.

15.

Agressie en geweld tegen gemeentelijk personeel

De heer **KORFF** pleit voor een vervolgonderzoek door Bureau Driessen. Een civielrechtelijke procedure bij geweld is niet eenvoudig. Neemt de gemeentelijke organisatie of de gemeentelijke advocaat de last van het regelen van een juridische procedure uit handen van de ambtenaar?

Wethouder **VOS** deelt mee dat een grote campagne gestart is om mensen op te roepen altijd aangifte te doen. Mensen moeten niets meer accepteren en ook als ze uitgescholden worden aangifte doen. Het college staat achter de eigen mensen in de stad. De gemeente is bezig met het ondersteunen van mensen door het beveiligen van

balies en het uitzoeken van de mogelijkheden voor het uitvaardigen van toegangsverboden, strafrechtelijke vervolging en het verhalen van de schade op de dader. De gemeente heeft een folder samengesteld, die de commissieleden ook krijgen.

Het college staat achter zijn mensen, maar of dat ook inhoudt dat de gemeentelijke organisatie of de gemeentelijke advocaat daarmee de procedure uit handen van de ambtenaar neemt, kan de wethouder niet zeggen. Ze zal het antwoord schriftelijk geven.

Mevrouw **BURKE** mist in het hele verhaal het (onjuiste) gedrag van ambtenaren naar burgers. Soms behandelen ambtenaren de burgers onheus.

Wethouder **VOS** zegt dat ambtenaren een goede dienstverlening moeten geven en dat ze burgers soms onheus bejegenen. De gemeente traint de ambtenaren om goed om te gaan met de mensen in de stad. Vooral ambtenaren van de Sociale Dienst en DWI hebben last van scheldpartijen. Schelden is niet normaal. De wethouder wil een streep trekken en aangeven dat het college achter de ambtenaren staat.

De heer **KORFF** wil graag dat kosten die gemaakt worden om iets te herstellen, doorbelast worden aan de daders.

De commissie neemt de informatie voor kennisgeving aan.

De voorzitter schorst de vergadering om 12.30 uur.

Vervolg Vergadering van donderdag 9 april 2009

CONCEPT

Vergadering

Openbare vergadering van de Raadscommissie voor Zorg, Milieu, Personeel en Organisatie, Openbare ruimte en Groen

Vergaderdatum

Donderdag 9 april 2008 van 19.30 uur tot 22.45 uur in zaal 0239 van het stadhuis

Verslag vastgesteld

06-05-2009

Voorzitter: mevrouw Willemse

Portefeuillehouder: wethouder Vos

Commissiegriffier: mevrouw De Haan

Verslaglegging: de heer Van der Kroon (Notuleerservice Nederland)

Aanwezige commissieleden: mevrouw Boelhouwer (SP), mevrouw Burke (PvdA), mevrouw Van Doorninck (GL), de heer Van Drooge (CDA), de heer Korff (D66), mevrouw Logtenberg (PvdA), mevrouw Bos (PvdA), de heer De Wit (VVD)

Afwezige commissieleden: de heer Geurts (GL), de heer Manuel (D66), de heer Flos (VVD), mevrouw Van der Werf (CDA)

Overige aanwezig: de heer Krullaars, mevrouw Spreij (DZS).

Algemeen

1

Heropening

De **VOORZITTER** heropent de vergadering om 19.30 uur en heet alle aanwezigen welkom. Dit deel van de vergadering is een vervolg op de commissievergadering van gisteren, 8 april 2009.

Rondvraag

De **VOORZITTER** staat een verlate rondvraag toe. De heer **DE WIT** herinnert eraan dat vandaag Witte Donderdag is, de dag van de voetwassing in de kerk. Veertig jaar geleden is hij daar een keer voor uitgenodigd door de nonnetjes in de Warmoesstraat. Die nonnetjes hebben nu hun goede werkzaamheden gestaakt en overgedragen aan Kordaat. Omdat de nonnetjes echter nog mensen onder contract hebben staan, betalen zij die medewerkers nog steeds vanuit hun eigen AOW. Hij vraagt of de wethouder daarvan op de hoogte is. Hij wil graag dat de wethouder dit verhaal uitzoekt, zodat het netjes wordt afgewikkeld, want hij noemt het van de zotte dat die nonnetjes, die zo lang zo veel goed werk hebben gedaan, nu nog hun AOW moeten besteden aan contractanten.

De **WETHOUDER** antwoordt dat de nonnetjes al een aantal jaren geleden hun taak hebben overgedragen aan Kordaat. Het bestuur van Kordaat heeft vorig jaar besloten om het werk te stoppen, omdat het het financieel niet rondkreeg. De gemeente heeft daarin nog meegedacht, maar dat heeft niet mogen baten. Het werk is dus gestopt.

Op dit moment wordt ervoor gezorgd dat het project netjes afgebouwd kan worden. In nauw overleg met de betrokkenen is een afbouwregeling opgesteld. Het college is ook bereid om daaraan mee te betalen. Voor zover zij weet is dat in volle tevredenheid afgewikkeld, maar voor de zekerheid zal zij nog navragen of dat inderdaad zo is.

De agendapunten 16 en 17 zullen gevoegd behandeld worden.

Zorg

16

Consultatie over verlenging contract vervoerders Aanvullend Openbaar Vervoer nr. BD2009-002289

17

Jaarrapportage Aanvullend Openbaar Vervoer 2008 nr. BD2009-002290

Mevrouw **SCHIPPER** spreekt in namens de werkgroep Vervoer. Kortheidshalve wordt hierbij verwezen naar de door mevrouw Schipper rondgedeelde tekst.

Mevrouw **BOELHOUWER** geeft aan dat bij de vorige bespreking van dit punt er nog geen duidelijkheid was over de vraag of er bij deze verlenging van het contract nog wel punten bijgestuurd kunnen worden. Als er niets kan veranderen, is mevrouw Schipper er dan nog voor dat er verlengd wordt, wil zij weten.

Mevrouw **SCHIPPER** denkt dat aanbesteden in 2009 niet haalbaar is, omdat er nog veel geregeld moet worden. Zij benadrukt dat kwaliteit belangrijk is en dat er nog veel mensen zijn die niet tevreden zijn met dit vervoer. De mogelijkheden zijn er, dus vindt zij dat daarvan optimaal gebruik moet worden gemaakt.

Mevrouw **BOERLAGE** spreekt in namens het 11 Oktobercomité. Mevrouw Boerlage pleit ervoor de aanbesteding zo spoedig mogelijk te doen plaatsvinden, omdat er nog steeds geen sprake is van goed aanvullend openbaar vervoer (AOV). Onderzoeken tonen weliswaar aan dat er enige verbetering is, maar in de loop van de tijd is 10% van de mensen afgehaakt. Het aantal ritten op jaarbasis is minder dan het toen was. Kijkend naar het aantal gehandicapten en vooral ouderen (85+), constateert zij dat dat aantal niet minder is geworden in Amsterdam. Zij denkt dat er ten aanzien van die doelgroep reclame gemaakt zou moeten worden voor het recht van participeren in dat AOV. Zij pleit dus voor een zo spoedig mogelijke realisatie van een goed aanvullend openbaar vervoer, ook voor de mensen die nu afgehaakt zijn en niet in de onderzoeken worden meegenomen.

Verder geeft zij een aantal voorbeelden van hoe vandaag de dag het OAV nog tot teleurstellingen leidt. Verder wordt gezegd dat pilots twee tot drie jaar nodig hebben om tot stand te komen. Dat betekent dat niet eens over twee jaar een aanbesteding kan plaatsvinden. Zij is daarom van mening dat daar niet nog eens twee jaar op gewacht gaat worden.

Tweede termijn

Mevrouw **BOS** blikk kort terug. Toen de huidige raad aantrad, was er een aanbesteding gedaan. Het leek aanvankelijk een financieel succes, maar al snel bleek het redelijk dramatisch voor de gebruikers. Grote groepen zijn daardoor afgehaakt. De PvdA maakte een zwartboek met heel veel aanbevelingen, die in de loop der tijd bijna allemaal

zijn overgenomen. Het product verdient echter nog steeds de schoonheidsprijs niet. Dat gebeuren heeft het vertrouwen in het concept aanbesteding niet echt vergroot. Aanbesteden kan wellicht een goed middel zijn, maar dat vergt een duidelijkere visie op wat mobiliteit in het kader van de Wmo betekent. Ook moet er geconstateerd worden dat men niet onder de indruk is van de kennis van de overheid over het aanbestedingsgebeuren, met name in het sociale domein. Aan de andere kant is daar in de afgelopen jaren wel heel veel van geleerd. Dit alles zou ervoor pleiten de aanbesteding op dit moment niet te verlengen, maar voor een nieuwe aanbesteding te kiezen. Het argument van het college dat die aanbesteding naast een andere aanbesteding zo lastig zou zijn, noemt zij wel heel erg mager.

Als mevrouw Bos zegt dat er meer visie en kennis nodig is, heeft mevrouw **VAN DOORNINCK** de vraag waarom mevrouw Bos er dan voor pleit nu opnieuw te gaan aanbesteden. Dat kan zij niet goed volgen.

Mevrouw **BOS** komt daar nog op. Haar fractie is zich bewust dat het besluit om al dan niet aan te besteden een collegemandaat is. De keuze die nu gesuggereerd wordt, vindt de fractie echter rijkelijk laat. Zelfs als men nu zou gaan aanbesteden, zou het contract nog een hele tijd doorlopen. Los daarvan is de fractie wel overtuigd van een ander argument van de wethouder. Als er opnieuw moet worden aanbesteed, moet dat ook goed gebeuren. De recent gehouden expertmeeting liet zien dat er heel wat instrumenten zijn om het anders te doen in de toekomst. Zij vreest dat de wethouder gelijk heeft als zij stelt dat nog niet bekend is hoe het allemaal beter zou moeten. Er moet dus een aantal zaken uitgetoetst worden. Als het dan gaat om de vraag wat de PvdA vindt van die visie, hanteert de fractie twee uitgangspunten. Allereerst wil de fractie dat er een soort mobiliteitsconcepten zijn, die zo inclusief mogelijk zijn. Dat wil zeggen dat er openbaar vervoer moet zijn voor iedereen. Dat heeft consequenties voor het gewone openbaar vervoer. Dat moet toegankelijker zijn en fijnmaziger worden en als het kan ook flexibeler. Dan zou men een groot aantal mensen een grote dienst kunnen bewijzen en kunnen die mensen, net als iedereen, meedoen met het openbaar vervoer. Aan de andere kant is bekend dat er mensen zijn die meer maatwerk nodig hebben om actief te kunnen blijven in de samenleving. Dat is dan het tweede uitgangspunt. De fractie vindt dat de kwaliteit daarvan dan ook echt goed moet zijn, dat wil zeggen dat men veel meer uit moet gaan van de vraag van de mensen en van de tevredenheid van de klanten. Wellicht vergt dat volstrekt andere concepten dan waar nu voor gekozen is. Het zou kunnen zijn dat er meer kleinschalige concepten nodig zijn, die aansluiten op de Wmo. Buurtbussen werden genoemd. Verder moeten er meer mogelijkheden komen voor virtuele budgetten, die mensen zelf keuzen bieden. Dus heeft de fractie, alles afwegende, moeten besluiten alsnog akkoord te gaan met een jaar verlenging. Daarbij wordt wel een aantal zaken verwacht van de wethouder. Men verwacht dat de kwaliteit van het vervoer in die tussentijd daadwerkelijk verbetert en dat er ook iets gebeurt met de resultaten van de onderzoeken naar klanttevredenheid. Die resultaten wil men vaak terugzien in de commissie. Verder vertrouwt de fractie erop dat er zo veel mogelijk doorgedaan wordt met alle verbeteringstrajecten en dat ook alle afhakers daarin meegenomen worden. Zoals toegezegd, wil de fractie buurtbusprojecten en wel reeds in de komende jaren, voordat er aanbesteed gaat worden. Het zouden ook Stop and Go-busjes kunnen zijn voor een deel. Verder wil de fractie zo spoedig mogelijk een volledige lijst ontvangen van de mogelijkheden van buurtbussen, liefst in alle windstreken van de stad. De fractie verwacht tijdige evaluaties te zien van deze projecten, zodat die meegenomen kunnen worden in de

uiteindelijke aanbesteding. Zij hoort graag van de wethouder wanneer dat dan is. Verder wil men voor de zomer 2009 terughoren van de wethouder op welke termijn zij denkt nadere afstemming en samenwerking te kunnen realiseren met haar collegegenoot die verantwoordelijk is voor het openbaar vervoer om inderdaad te komen tot een fijnmaziger en toegankelijker openbaar vervoer. Op de volgende vergadering van de commissie Verkeer en Volkshuisvesting zal die PvdA-notitie waarin dit bepleit wordt op de agenda staan. Ook de pilot gratis openbaar vervoer voor ouderen moet geëvalueerd worden en moet ook meegenomen kunnen worden.

Als de heer **DE WIT** mevrouw Bos goed begrijpt, dan verwacht zij voor de zomer, dus over twee maanden, een uitgebreide evaluatie van de gehele stand van zaken.

Mevrouw **BOS** antwoordt voor de zomer een verslag (mag ook mondeling) van de wethouder te verwachten op welke termijn er de mogelijkheid bestaat tot meer afstemming met het openbaar vervoer. Zo snel mogelijk wil men weten welke buurtprojecten gedaan gaan worden en wanneer de evaluatie komt, zodat die nog kan worden meegenomen in de aanbesteding, liefst over een jaar. Ruim voor de verkiezingen wil de fractie dus een plan zien, zodat men kan beslissen of en wanneer men klaar is voor de volgende aanbesteding. Men kan tweemaal een jaar uitstellen. De fractie gaat voor één jaar. Volgend jaar wil de fractie beslissen of voor nog een jaar gekozen wordt, afhankelijk van hoever men is op dat moment.

De heer **VAN DROOGE** vraagt of mevrouw Bos zich realiseert dat, als ze praat over verbetering van openbaar vervoer, zij dan niet moet praten met de wethouder Verkeer en Vervoer, maar met de Stadsregio.

Dat realiseert mevrouw **BOS** zich ten volle, want zoals de heer Van Drooge weet, zitten zij samen in de Stadsregio. Toch denkt zij dat dit zal moeten via de wethouder OV. Misschien dat de heer Van Drooge en zij ook nog iets kunnen bedenken in de Stadsregio.

Verder wil de heer **VAN DROOGE** weten of, wanneer mevrouw Bos spreekt van buurtbusprojecten in alle windstreken, zij dan spreekt van door de overheid gestimuleerde en georganiseerde buurtbussen, of dat zij het wil overlaten aan initiatieven, zoals dat nu in West het geval is.

Mevrouw **BOS** weet dat er veel projecten op stapel staan. Zij wil daarvan een inventarisatie. Een deel gebeurt vanuit de stadsdelen, voor een deel kan het vanuit de centrale stad gestimuleerd worden. Zij weet dat er al allerlei vormen uitgedacht worden, zodat er heel goed geëvalueerd kan worden wat er het beste werkt. Is dat de ringlijn in Zuidoost langs de fietspaden, is dat wat er in ZuiderAmstel gaat gebeuren of in Noord et cetera? Zij zou in alle windstreken voorbeelden van buurtbussen willen hebben en daarvan ook een evaluatie willen zien.

Dan blijft de vraag van de heer **VAN DROOGE** of het georganiseerd moet worden door de overheid of dat de overheid alleen maar een stimulerende taak heeft en het verder een zaak is van particulier initiatief.

Mevrouw **BOS** antwoordt dat het beiden zou kunnen zijn. Zij weet dat de meeste van deze zaken door de stadsdelen gestimuleerd worden. Soms wordt het ook vanuit

Madi-organisaties gedaan. Het gaat haar erom dat het gebeurt. Hoe het gebeurt, hoort zij graag van de wethouder.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** vraagt ten aanzien van de buurtbussen, waar ook haar fractie voorstander van is, of mevrouw Bos van mening is dat de resultaten van de pilots over één of twee jaar als onderdeel in de aanbesteding moeten worden meegenomen. Of zegt mevrouw Bos dat dit twee dingen zijn die naast elkaar moeten bestaan? Wat is het verband tussen de twee?

Mevrouw **BOS** denkt dat het een deel van de evaluatie moet zijn. Zij kan zich voorstellen dat ze beiden aanbesteed moeten worden, waarbij misschien nog wel andere aanbieders een rol zouden kunnen spelen. Men hoeft volgens haar niet voor één aanbieder te gaan. Zij kan zich voorstellen dat een deel wordt gelegd bij de stadsdelen en dat alleen de stedelijke trajecten aanbesteed gaan worden. Wat haar betreft ligt dat geheel open. Zij vraagt juist van de wethouder te laten zien wat deze projecten opgeleverd hebben en te komen met een voorstel over hoe die hele puzzel in elkaar gezet kan worden in de aanbesteding, waarbij bekeken wordt wat er in het openbaar vervoer kan, wat er samen kan met de stadsdelen in de buurtbusachtige vormen en wat stedelijk uitgevoerd moet worden. Misschien zijn er nog andere opties, zoals die virtuele budgetten.

De heer **DE WIT** wijst erop dat hij de vorige keer al gezegd heeft dat, in het kader van de oppositie en de verkiezingen, het prachtig zou zijn om de aanbesteding te gaan doen, want als het goed in de soep loopt, is daarmee succes verzekerd bij de verkiezingen. Hij heeft ook al gezegd dat, na een aanvankelijk slecht resultaat, er ondanks de contracten ontzettend veel verbeteringen zijn aangebracht. Men heeft heel veel geleerd van de fouten. Er is ruimte gezocht en gevonden om verbeteringen aan te brengen. Het alternatief van een aanbesteding biedt zijns inziens zeker geen garantie op succes. Hij verwijst hierbij naar de expertmeeting. Wat hem betreft is één jaar verlenging te kort.

De heer **KORFF** wil weten welke verbeteringen de heer De Wit gehoord heeft in die expertmeeting.

De enige verbetering die de heer **DE WIT** gehoord heeft kwam van de aanbieders zelf. Zij hebben nogmaals geëtaleerd wat zij al hebben gedaan in de lopende contracten. Verder heeft hij vernomen van de aanwezige 'vrije cowboys', die hele mooie zaken wisten te voorspellen, maar als erop doorgevraagd werd de portemonnee aan de klanten gaven of met zulke dubbele pennen gingen schrijven dat men tweemaal zo duur uit zou komen. Dat heeft hij tijdens de expertmeeting als kernpunten meegekregen.

Mevrouw **BOS** wil weten hoe de heer De Wit, als hij zegt nog weinig goede ideeën te hebben gezien of gehoord om het te verbeteren, het denkt te verbeteren. Hij pleit voor uitstel, hetgeen spreekster tot de vraag brengt hoe de heer De Wit in de komende twee jaar dan wel tot goede ideeën denkt te komen. Wat zou er in de komende twee jaar moeten gebeuren om over twee jaar wel een goede aanbesteding te kunnen doen?

De heer **DE WIT** denkt dat de huidige aanbieders in zijn voor steeds meer verbeteringen. Hij denkt dat als men nu met een nieuwe aanbesteding zou beginnen, de ene afloopt en de ander moet opstarten met de daarmee vervonden problemen als men met nieuwe aanbieders in zee gaat. Hij hoort her en der het installeren van een buurtbus genoemd worden als het ei van Columbus. Misschien zou dat ook weer één van de verbeterpunten kunnen zijn binnen de mogelijkheden van de huidige contractant. Dat zou te onderzoeken zijn. Ze hebben in ieder geval gewoon hun contract. Eén jaar verlengen is wat spreker betreft te kort. Hij zou het college willen steunen nog twee jaar door te gaan.

Mevrouw **BOS** is blij dat de heer De Wit de buurtbus ook steunt, maar zij hoort hem ook zeggen dat als het langer duurt, het met deze aanbieders vanzelf goed komt.

De heer **DE WIT** meent dat de huidige aanbieders in de praktijk bewezen hebben dat ze steeds weer komen tot verbeteringen binnen de huidige contracten. Dat moet hij nieuwe aanbieders nog zien doen.

De heer **VAN DROOGE** heeft proefondervindelijk vastgesteld dat het aanvullend openbaar vervoer, ondanks de verbeteringen die mogelijk zijn aangebracht, minstens zo slecht is als de insprekers zeggen. Hij ziet het falen van het AOV niet als incidenten. Hij vindt dat het niet goed is en dat het opnieuw moet worden aanbesteed.

De heer **KORFF** daagt de heer Van Drooge uit om in de bij de voortgangsrapportage bijgeleverde percentages van het aanvullend openbaar vervoer aan te wijzen hoe groot die groep is van mensen die én te laat is gebracht en vervolgens ook nog eens te vroeg is opgehaald. Hij vraagt zich af of de heer Van Drooge het met hem eens is om in die verbeteringen die in dit rapport genoemd worden, op te nemen dat mensen van te voren worden gebeld als ze te vroeg opgehaald dreigen te worden. Natuurlijk kan dat niet, maar dat is iets anders dan op basis van dit ene punt nog eens even door te gaan en te concluderen dat het helemaal niet klopt. Hij hoort graag de reactie van de heer Van Drooge.

De heer **VAN DROOGE** geeft aan geen diepgaand veldonderzoek te hebben uitgevoerd, maar het simpelweg te hebben uitgeprobeerd. Dat heeft die ene keer dus totaal verkeerd uitgepakt. Hij zegt niet dat dat altijd zo is. Hij zegt alleen dat wanneer hij hierover meerdere mensen hoort inspreken, hij het idee krijgt dat zijn tegenvallende ervaring helemaal niet zo toevallig is. Hij heeft met zijn praktische voorbeeld alleen maar willen aangeven hoe buitengewoon vervelend dat is. Natuurlijk vindt hij het een geweldige service, waarvan het vanzelfsprekend is dat daarvoor gezorgd moet worden. Het moet in enige mate wel passen bij de mensen die er gebruik van maken. Hij vindt dat als de gehanteerde maatstaven uitpakken zoals ze doen, men beter opnieuw kan gaan aanbesteden en de eisen daarbij goed moet vastleggen. Hij vindt dat men dat dan nu zou moeten doen.

De heer **KORFF** vraagt welke norm de heer Van Drooge daarbij aan zou willen houden.

De heer **VAN DROOGE** antwoordt dat hij geen wethouder is en op die vraag geen antwoord hoeft te geven. Hij vindt dat als men nu naar de hoeveelheid klachten kijkt die er is en de mogelijkheid die men heeft om na vier jaar opnieuw te gaan aanbesteden, de

wethouder een foute keuze maakt als zij nog eens twee jaar op dezelfde voet voort wil gaan.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** meent dat iedereen het erover eens dat het aanvullend OV veel beter kan. Zij vraagt zich alleen af waarom de heer Van Drooge meent dat een aanbesteding op dit moment een oplossing zou bieden. Het gaat volgens haar om de vraag hoe ervoor gezorgd kan worden dat de problemen binnen het AOV worden opgelost en waar de mensen die daar afhankelijk van zijn het best mee worden geholpen. Zij ziet niet in dat een aanbesteding op dit moment die mensen zou helpen.

De heer **VAN DROOGE** ziet op zijn beurt niet in waarom men, als men vier jaar met iemand werkt en nu een nieuwe aanbesteding kan gaan doen, op dezelfde voet doorgaat en zegt dat er iets gaat gebeuren uit goedwillendheid van de concessiehouders samen met de extra experimenten, waar men twee jaar lang extra voor gaat betalen, terwijl men op dit moment kan beginnen met een nieuwe aanbesteding. Vervolgens gaat men daar vier jaar mee bezig en kan men dan bekijken of men het goed doet. Hij vraagt of men werkelijk denkt dat over twee jaar alle problemen zijn opgelost en dat er dan een perfecte aanbesteding gedaan kan worden. Hij denkt dat dit absoluut niet het geval zal zijn. Hij denkt dat als men nu die aanbesteding zou doen, men er een stuk op vooruit zou gaan. Vervolgens zou men weer vier jaar moeten leren dat het nog steeds niet goed gaat, maar dat men dan over vier jaar wel verder zal zijn dan wanneer men nog twee jaar doorgaat op de huidige manier.

Doorgaand met zijn betoog geeft hij aan dat hij een voorstander is van nu aanbesteden, en niet vanuit het oogpunt dat het zo leuk is met de verkiezingen in het vooruitzicht. Het gaat erom het beste aanvullend openbaar vervoer te krijgen.

Voor mevrouw **VAN DOORNINCK** is het duidelijk dat het realiseren van goed aanvullend openbaar vervoer een moeilijke zaak is. Zij denkt dat bij een aantal van de trajecten dat nu is ingezet, gezocht wordt naar maatwerk en waar precies de knelpunten zitten. Zij wijst er daarbij op dat er ook gekeken zou kunnen worden op welke andere manieren aanvullend vervoer ingezet zou kunnen worden. Dit zijn voor haar allemaal zaken die duidelijk maken dat, als men nu de tijd neemt om de aanbesteding daarmee goed voor te bereiden, er de volgende keer een slag mee gemaakt kan worden. Zij is er dan ook niet voor om met de aanbesteding op de oude voet voort te gaan. Zij vraagt de wethouder, met alle ervaringen die nu opgedaan worden, een goede en vooral ook andere aanbesteding te gaan doen. De deskundigen in het aanbesteden kwamen tijdens de expertmeeting met goede ideeën over hoe klanttevredenheid meegenomen kan worden in een aanbesteding. Voorts moeten aanbieders niet benaderd worden met de vraag voor met hoe weinig geld ze zo veel mogelijk kunnen doen, maar moet hen voorgelegd worden wat de problemen zijn waar Amsterdam voor staat, met de vraag hoe zij dat samen met de stad denken te gaan oplossen. Daarom denkt spreekster dat het goed is die tijd te nemen om op die manier zo'n aanbesteding in elkaar te zetten. Zij ziet wel wat in het voorstel van de werkgroep Aanvullend Openbaar Vervoer om in ieder geval gebruik te maken van een jaar uitstel, zodat men wel druk houdt op de aanbieders. Dan kan er op een andere manier worden aanbesteed, waardoor men veel inclusiever kan werken en de ervaringen kunnen worden meegenomen in de aanbesteding.

De heer **VAN DROOGE** wil van mevrouw Van Doorninck weten hoe lang van tevoren met zo'n aanbesteding begonnen moet worden. Impliceert een jaar uitstel niet dat men nu reeds met de voorbereidingen zou moeten beginnen?

Dat is mevrouw **VAN DOORNINCK** eens met de heer Van Drooge. Er zouden nu reeds aanzetten gedaan moeten worden om te bezien wat de beste aanbesteding zou zijn. Nu zou het onderzoek ingezet moeten worden naar wat in die aanbesteding meegenomen zou moeten worden. Men zou ook nog eens een keer met die experts kunnen gaan praten. Zij denkt dat dit een traject is waar men zo snel mogelijk mee moet beginnen. Zij kan zich herinneren dat de wethouder vorige keer desgevraagd reeds heeft aangegeven daarmee bezig te zijn.

De heer **VAN DROOGE** begrijpt wat mevrouw Van Doorninck wil. Dan moet men zijns inziens nu zeggen dat er volgend jaar aanbesteed gaat worden. Als dat niet gehaald wordt, zou er wat hem betreft nog een jaar bij mogen komen.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** gaat ervan uit dat dit ook gebeurt. Haar idee is niet om er nu mee te beginnen omdat het lang duurt, maar ook omdat dat nodig is om er al die verbeterpunten in aan te kunnen brengen.

Mevrouw **BOS** zegt de indruk te krijgen dat men het behoorlijk eens is met elkaar. Zij vat samen dat men het erover eens is volgend jaar de aanbesteding te doen. Dat betekent dat er nu al heel veel gedaan moet worden om dat voor te bereiden. Het betekent ook dat nu voor een jaar het huidige contract verlengd moet worden.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** heeft de indruk dat de heer Van Drooge voor een wat meer pragmatische insteek kiest. Zij gelooft dat het jaar ontzettend goed gebruikt kan worden om die verbeteringen in het aanbestedingstraject aan te brengen. Daar zit misschien nog een verschil.

De heer **VAN DROOGE** is het daarmee eens. Hij wijst erop dat men zich nu aan het eind van vier jaar bevindt, wat betekent dat men dit aan had kunnen zien komen. Zijn angst is dat, als men nu zegt over twee jaar aan te gaan besteden, er over drie jaar pas echt aanbesteed wordt. Dan schuift het te ver naar voren en daar voelt hij niets voor.

Mevrouw **BOELHOUWER** had zich willen aansluiten bij de heer Van Drooge, die ervoor pleitte om toch maar opnieuw te gaan aanbesteden. De aanbesteding is het enige sturingsmoment dat een gemeente heeft. De ervaring is nog steeds dat het AOV slecht is, ondanks alle verbeteringen. Zij vindt elk voorbeeld van falen door het AOV een farce. Zij denkt dat ook de suggesties die mevrouw Bos heeft gedaan wel aardig zijn, maar het betreft voor een deel pilots die in bepaalde wijken gedaan worden. Heel veel mensen zullen daar geen gebruik van kunnen maken, omdat ze niet in die wijken wonen en dus maar voort moeten met het contract waar de gemeente nu aan vastzit. In haar eerste termijn was zij positiever en wilde zij ook die verlenging. Toen heeft zij echter begrepen dat er in het contract maar weinig verbeterd kan worden. Als men nog met de vervoerders rond de tafel kan gaan zitten om dingen in het contract te veranderen, valt er misschien nog met de fractie te praten. Anders kiest de fractie voor een nieuwe aanbesteding.

De heer **DE WIT** meent dat mevrouw Boelhouwer niet met droge ogen kan beweren dat er vanaf het begin en nu helemaal geen positieve veranderingen zijn geweest in het AOV.

Mevrouw **BOELHOUWER** meent dat, als men kiest voor aanbesteding, er altijd enige ruimte is in het contract voor verbetering. Dan blijkt echter na vier jaar dat het nog steeds niet goed gaat.

Als het niet zou worden aanbesteed, is het volgens de heer **DE WIT** een monopolie van de staat. Ook dat is een vorm van aanbesteden. Daar kan zijn fractie zich echter niet in vinden.

Mevrouw **BOS** wil van mevrouw Boelhouwer weten of zij ook vindt dat de partijen dicht bij elkaar zitten, omdat, als men nu zou zeggen het contract niet te verlengen, er niet meteen sprake zou zijn van een nieuw contract en een nieuwe aanbesteding, want dat kost veel meer tijd. Dat betekent dat men sowieso vastzit aan een verlenging. Lijkt het mevrouw Boelhouwer dan niet nuttig om die verlenging goed te benutten en daarin de resultaten van een aantal evaluaties mee te nemen, zodat er tenslotte sprake zal zijn van een goed voorbereid verhaal? Dat betekent wel dat men nu begint met het aanbestedingstraject, maar niet dat het in september allemaal al rond zal zijn.

Mevrouw **BOELHOUWER** antwoordt dat, als men niet meer op tijd kan aanbesteden, er dus sprake is van een verlenging. Dan is zij natuurlijk voor het inbouwen van evaluatie et cetera. In de eerste termijn is nadrukkelijk door de wethouder gezegd dat men nog op tijd was en dat het nog kon. Daarom gaat zij daar vanuit. Als men voor aanbesteden kiest, moet men dat ook doen zodat de aanbieders van nu weer mee kunnen doen. Als overheid kan men het plan van eisen hopelijk beter opstellen met de kennis die men nu heeft.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** wil weten waarom mevrouw Boelhouwer denkt dat het door nu aan te besteden, beter wordt voor de mensen dan over een jaar, wanneer de ervaringen van een aantal trajecten meegenomen kunnen worden.

Mevrouw **BOELHOUWER** vindt het een beetje vreemd, gezien de klachten, de aanbesteding uit te stellen, omdat er allerlei dingen geëvalueerd moeten worden. Dat kan men ook in het nieuwe contract zetten. Het lijkt haar zinnig in een contract meer ruimte op te nemen. Dit contract is naar haar mening te zeer dichtgetimmerd, waardoor er te weinig dingen verbeterd kunnen worden.

De heer **KORFF** is het eens met degenen die zeggen nu nog niet aan te willen besteden. De lopende verbeterpunten kunnen nog leiden tot verder succes. Hij heeft uit de expertmeeting een aantal positieve dingen meegekregen. Het heet niet voor niets aanvullend openbaar vervoer. Het probleem daarin is de capaciteit van de vervoerder. Naar zijn idee zou het aanvullend openbaar vervoer voor alle Amsterdammers moeten gelden, waarbij mensen met een beperking wel voorrang genieten en van deur tot deur worden gebracht. Anderen zouden van verzamelpunt tot verzamelpunt vervoerd kunnen worden met diezelfde busjes. Daarbij zou uitgegaan kunnen worden van tweemaal het tarief van het openbaar vervoer, maar in ieder geval minder dan de helft van een taxi. Het

voordeel hiervan is dat het bedrijf meer capaciteit kan inzetten, de kosten beter gedekt worden en het is sociaal inclusief.

Mevrouw **BOS** probeert te bedenken wat het verschil is tussen wat zij voorstelt en wat de heer Korff voorstelt. De PvdA zegt dat het openbaar vervoer zo inclusief moet worden, dat ook mensen met een beperking mee kunnen. Voor haar gevoel zegt de heer Korff bijna hetzelfde met zijn bewering dat het AOV opengesteld moet worden voor iedereen.

De heer **KORFF** bevestigt dat men dicht bij elkaar zit. Hij kan zich voorstellen dat hij hierover nog met schriftelijke zaken komt.

De heer **DE WIT** kent D66 als een pragmatische partij, hetgeen nu niet het geval is.

De heer **KORFF** geeft aan die opmerking niet te begrijpen.

De heer **DE WIT** meent dat er nogal wat vergezichten worden geschilderd, waarvan hij het idee heeft dat ze weinig pragmatisch zijn.

Dan lijkt het de heer **KORFF** handiger dat hij zijn ideeën op papier zet.

De heer **VAN DROOGE** vindt het geweldig om de vergezichten van de heer Korff op papier te kunnen krijgen. Hij vraagt de heer Korff wanneer dat tegemoet gezien mag worden.

De heer **KORFF** antwoordt dat dit ruim voor dit zomerreces zal plaatsvinden. Aan hetgeen de wethouder twee weken geleden mededeelde over de elektrische taxi's, wil hij de bepaling "met een busbaanvrijstelling" toevoegen.

Wethouder **VOS** dankt allen voor hun commentaar en het aangeven dat er toch dingen verbeterd zijn. Voor haar gaat het hier maar om één belang en dat is het belang van de cliënt van het aanvullend openbaar vervoer. Daarop moet gekoerst worden. Zij is het eens met iedereen die heeft aangegeven dat er nog steeds dingen verschrikkelijk verkeerd gaan. Zij vindt dat vreselijk. Die voorbeelden laten naar haar mening zien dat het systeem nog steeds niet goed werkt.

Er is dus een aantal systeemfouten waar iets aan moet gebeuren. Daarnaast constateert zij wel dat, gezien de cijfers van de punctualiteit, er wel degelijk sprake is van een gestage verbetering. Dat is echter niet voldoende. Daarom is vorig jaar geconcludeerd dat men er niet komt, als er niet een aantal systeemfouten opgelost wordt. Die fouten zitten vooral in het feit dat het systeem in de spits voortdurend vastloopt. Dat vergt meer capaciteit in de spits. Daar wordt nu aan gewerkt. Een andere systeemfout is dat er cliënten zijn die veel begeleiding nodig hebben en gebruikmaken van een type van vervoer dat hen die begeleiding onvoldoende kan bieden. Daarom wordt er nu ook via een experiment bekeken hoe er voor bepaalde doelgroepen maatwerk en aparte bussen geleverd kunnen worden. Een volgende systeemfout is dat gebleken is dat heel veel cliënten van het AOV gebruikmaken om naar het ziekenhuis te gaan. Daar is het systeem oorspronkelijk niet voor bedoeld. Er zou ander vervoer voor geregeld worden, maar door bezuinigingen van het Rijk zijn heel veel mensen het AOV gaan gebruiken. Als men naar het ziekenhuis

moet voor een bezoek aan een arts, is het belangrijk dat men op tijd is. Daarom is besloten om voor deze mensen een speciale voorziening te treffen. Ten slotte hebben velen aangegeven dat er behoefte bestaat aan een soort buurtbussysteem. Het is de bedoeling van de wethouder om deze systeemfouten te gaan oplossen door een fors pakket van grootschalige pilots te gaan doen, waar veel geld in geïnvesteerd gaat worden. De raad heeft eind vorig jaar ingestemd met een verbeteringspakket van 4,5 miljoen euro dat extra geïnvesteerd gaat worden in aanvullend openbaar vervoer en een aantal andere voorzieningen. Zij wil dit doen via pilots om te voorkomen dat de financiën onbeheersbaar worden, zoals dat een aantal jaren geleden het geval was. Zodra blijkt dat het experiment het gewenste resultaat oplevert, kan besloten worden de voorziening voor heel Amsterdam door te voeren. Verder denkt zij dat, wanneer er nu aanbesteed zou worden, het niet zou lukken die systeemfouten op te lossen, want er is nog te weinig feitenmateriaal bekend over de bestaande plannen om het AOV te verbeteren. Er is dus dringend tijd nodig voor die grootschalige pilots om pas op basis daarvan tot een goede aanbesteding te kunnen komen.

Mevrouw **BOELHOUWER** meent te begrijpen dat de wethouder ervoor pleit de huidige aanbesteding te verlengen om in de daardoor gewonnen tijd allerlei experimenten te doen. Dat gebeurt dan wel met extra geld naast de huidige praktijk. Spreekster denkt dat dit daarom ook bij een nieuwe aanbesteding zou kunnen, waarbij in het nieuwe contract voldoende ruimte wordt gelaten om nieuwe inzichten en doelen in te bouwen. Zij vraagt zich dus af waarom er voortgeborduurd moet worden op de oude aanbesteding.

Wethouder **VOS** antwoordt dat zoiets niet kan, omdat zij namelijk een product aanbesteedt. Zij weet op dit moment nog niet hoe dat product te omschrijven. Men is er juist achter gekomen dat in de vorige aanbesteding een aantal systeemfouten zat, omdat doelgroepen niet precies genoeg omschreven zijn, de capaciteit gedurende de spits onvoldoende is ingeschat en het ziekenhuisbezoek daarbij niet apart is benoemd. De buurtbus speelt op dit moment geen rol. Daarom is het nu onmogelijk om dat allemaal op een goede manier in een bestek te schrijven. Die kennis ontbreekt dus. Duidelijk is wel dat er meer budget nodig is. Daartoe is ruimte binnen de Wmo. Onder de voorwaarden van het huidige contract kan een aantal zaken toegevoegd worden. Zij heeft een aantal voorstellen voor pilots, waarmee ze ook tegemoet denkt te komen aan de vragen die mevrouw Bos heeft gesteld.

1. Voor de zomer 2009 wil men een halfuurdienst starten bij één groot ziekenhuis.
2. Extra capaciteit inzetten tijdens de spits.
3. Het eerste buurtbusproject zal in Noord gestart worden. Daarbij zal gewerkt worden met vaste bussen en vaste chauffeurs.
4. Er is een inventarisatie gemaakt van alle initiatieven die er zijn in stadsdelen. Deze inventarisatie zal de wethouder in mei toesturen, samen met een plan van aanpak.
5. Na het zomerreces zal nog een aantal pilots worden toegevoegd, zoals een begeleidboodschappendienst in twee stadsdelen. Daarnaast nog twee additionele halfuursdiensten bij twee andere ziekenhuizen. Naast het buurtbusexperiment in Noord, komen er nog twee andere buurtbusprojecten, waarbij nu aan Zuidoost en Nieuw-West wordt gedacht.

Cruciaal bij deze plannen vindt zij het stap voor stap uitproberen ervan, zodat proefondervindelijk kan worden vastgesteld wat wel en niet werkt voor de cliënt, wat logistiek wel en niet werkt, wat wel en niet in lijn is met hetgeen de stadsdelen willen en

wat daarbij wel en niet financieel verantwoord is. Op basis daarvan hoopt zij tot de juiste conclusies te komen over de vraag hoe de systeemfouten het best bestreden kunnen worden. Zij noemt het belangrijk om de evaluatie begin 2010, ruim voor de verkiezingen, klaar te hebben. Haar voorstel is om nu voor een jaar de huidige aanbesteding te verlengen. Dat kan ook niet anders, want de verlenging is slechts met tweemaal één jaar mogelijk. Zij vindt daarbij wel dat, als na dat jaar vastgesteld wordt dat de huidige vervoerders het heel goed doen, het logisch is nogmaals met een jaar te verlengen. Zij vindt het belangrijk om zich daar nu over uit te spreken, omdat zij daarvan een extra prikkel verwacht voor de vervoerders om ook echt hun best te doen. Er moet natuurlijk wel na het eerste jaar vastgesteld kunnen worden dat er voldoende verbetering is.

De heer **KORFF** wil weten of de wethouder met die uitstekende serie verbeteringen, die hij graag op papier ontvangt, verwacht dat men daarmee binnen een jaar een zodanige verbeterslag heeft gemaakt, dat besloten kan worden tot die tweede verlenging met een jaar.

Dat is volgens de **WETHOUDER** wel de inzet. De gemaakte analyse heeft tot een redelijk scherp beeld geleid van de maatregelen die nodig zijn. Of die oplossingen echter ook hetgeen zijn dat gedaan moet worden, is juist wat uitgevonden moet worden. Zij verwacht dat de kwaliteit zal verbeteren, maar dat moet wel scherp geëvalueerd worden. Dit alles moet er wel toe leiden dat er een bestek geschreven kan worden waar de systeemfouten uit zijn en op basis waarvan een goede aanbesteding te doen is. Zij gaat verder met het door mevrouw Bos aangedragen punt van de integratie van het openbaar vervoer. Een aantal zaken daarvan ligt op het terrein van de wethouder Verkeer en Vervoer. Zij vindt het zeer interessant te bezien of er synergie geboekt kan worden in het beter afstemmen van zaken. Daarbij is het ook van belang te bezien hoe de pilot 'gratis openbaar vervoer voor 65+' gaat lopen. Daarmee was al een start gemaakt met de afgetreden heer Herrema en zij gaat daar graag mee door, samen met de nieuwe collega. Zij verwacht wel dat het enige tijd zal kosten om met elkaar tot zinnige voorstellen te komen. Zij zal bezien of het mogelijk is om voor de zomer een aantal suggesties te doen. Haar staat nadrukkelijk voor ogen het aanvullende openbaar vervoer te verbeteren. Zij is daarbij zeker bereid om met de commissie te praten over de voorstellen die aan de wethouder Verkeer en Vervoer worden gedaan. Zij zou willen kiezen voor buurtbussen waar het om deze doelgroep gaat, omdat zij van mening is dat Stop and Go voor mensen is die goed ter been zijn.

Mevrouw **BOELHOUWER** wil weten of de aanbesteding nu nog wel of niet kan.

Wethouder **VOS** geeft aan dat de gemeente kan aanbesteden wanneer zij dat wil. Op zich kan het dus. Het heeft echter een zorgvuldige voorbereiding nodig van zeker zes maanden. Zij benadrukt dat als men nu zou aanbesteden, het niet zodanig gedaan kan worden dat het voor de cliënten iets oplevert. Dan wordt het weer een gebrekkige aanbesteding met systeemfouten en dergelijke. Richting mevrouw Van Doorninck merkt zij op er beslist voor te zijn om nieuwe vormen van aanbesteden te overwegen.

De heer **KORFF** geeft aan dat hij heel concreet uit de expertmeeting heeft meegekregen dat het niet mogen rijden over busbanen samenhangt met het

taxikeurmerk. Hij kan zich voorstellen dat elk busje dat nu AOV doet, van die busbaan gebruik mag maken.

Wethouder **VOS** antwoordt begrepen te hebben dat het samenhangt met het chauffeurscertificaat. Daar wordt nu aan gewerkt.

De heer **KRULLAARS** licht toe dat alleen chauffeurs met het desbetreffende certificaat van de busbaan gebruik mogen maken. Daartoe moeten die chauffeurs eerst een gedegen opleiding volgen. Bij beide vervoerders is een groot aantal chauffeurs dat dat certificaat heeft. Er zijn echter ook nog, met name beginnende, chauffeurs die eerst nog hun taxidiploma moeten halen. Daarna mogen ze pas hun certificaat behalen.

De heer **VAN DROOGE** begrijpt dat de wethouder haar voorstel aanpast voor de raad, want er staat nu twee jaar. Hij heeft begrepen dat het voor één jaar gevraagd gaat worden.

Wethouder **VOS** antwoordt dat het steeds de bedoeling was voor één jaar te verlengen, omdat zij contractueel niet anders kan. Haar inzet is dat, als dat goed uitpakt, voor twee jaar te doen. De formulering in het voorstel zal worden aangepast.

De heer **VAN DROOGE** had de wethouder ook gevraagd op een redelijke termijn te beginnen met de voorbereiding van de aanbesteding. Dat zegt zij niet toe. In de raad zal hij daarom met een voorstel komen om dat wel te doen.

De **WETHOUDER** meent dat het van start gaan met pilots, allemaal bouwstenen gaat leveren voor het nieuwe bestek. Dus in feite gaat zij bezig met het voorbereiden van een goed bestek en een verantwoorde aanbesteding. Zij heeft ook nadrukkelijk gezegd dat daarin de suggesties van mevrouw Van Doorninck meegenomen zullen worden. Dus volgens haar gaat zij precies doen wat de heer Van Drooge voorstelt.

18

Preadvies op de notitie van het raadslid Jos de Wit (VVD) inzake zorghotels d.d. 19 september 2008 nr. BD2009-002291

De heer **DE WIT** dankt voor het preadvies, dat steun geeft aan de intenties. Hij constateert dat het niet stimuleert, maar wel faciliteert. Verder stelt hij op prijs dat het onderwerp geagendeerd wordt in het overleg met de zorgverzekeraars. Hij stelt vast dat degenen die initiatief willen tonen, daarmee terecht kunnen, hetgeen de bedoeling van zijn notitie was.

Mevrouw **LOGTENBERG** geeft te kennen de VVD erkentelijk te zijn voor dit initiatiefvoorstel. Haar fractie steunt ook het preadvies in de voorgestelde rolverdeling betreffende wat de stad wel en niet moet doen. Men wil wel graag dat, op het moment dat er een initiatief is, de wethouder bekijkt hoe iedere beleidsmatige ruimte benut kan worden om het eerder te faciliteren dan het te bemoeilijken. De fractie dacht ook in de richting van een shortstay-beleid, hetgeen moeilijk blijkt te liggen. Zij hoopt echter dat de wethouder creatief meedenkt.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** dankt ook voor het voorstel. Zij hoopt dat het de wethouder lukt om in overleg met zorgverzekeraars, hen te laten zien dat de prioriteit die zij nu nog niet aan de dag leggen ten aanzien van de zorghotels, wel nodig is. Zij dankt ook de VVD.

De heer **KORFF** dankt voor het uitstekende stuk. Hij wil van de wethouder weten of er al overleg is geweest met de zorgverzekeraars.

De **WETHOUDER** complimenteert de heer De Wit met zijn initiatief. Zij onderkent het belang van zorghotels. Er is wel duidelijk gesteld dat het college vindt geen rol te hebben in het stimuleren, maar wel in het faciliteren. Eén van de initiatieven die het college genomen heeft, is het in gesprek gaan met de hotelloods ten behoeve van het vinden van locaties. Die samenwerking verloopt goed. Het college is ook in overleg met de zorgverzekeraars getreden. Deze partij voelt er voorlopig wel voor om de geleverde zorg te betalen, maar is er voorlopig niet voor om nog meer te gaan doen. Er zullen meer gesprekken gevoerd worden met de zorgverzekeraars. Of dat tot resultaat gaat leiden, kan zij nu nog niet zeggen.

De heer **KORFF** wil weten of de wethouder met één of met meerdere zorgverzekeraars heeft gesproken.

Mevrouw **SPREIJ** licht desgevraagd toe dat voor het AWBZ-gedeelte er één zorgverzekeraar is. Er is alleen sprake van structureel overleg met Agis, niet met de andere zorgverzekeraars. Met deze laatste partijen is nog geen overleg geweest.

De **WETHOUDER** geeft nog aan bereid te zijn om, zoals gevraagd, actief te zoeken naar creatieve oplossingen. Het college gaat verder op basis van de suggesties in de notitie.

De heer **KORFF** vindt het goed dat er structureel overleg bestaat met Agis. Hij kan zich voorstellen dat op dit moment in den lande nog niet bekend is dat Amsterdam graag een zorghotel zou willen starten. Hij stelt voor dat in de commerciële wereld van ziektekostenverzekeraars bekeken wordt of er een andere aanbieder bestaat.

Wethouder **VOS** antwoordt dat Agis op dit moment de grote zorgverzekeraar is in de stad. Als er zich een andere zorgverzekeraar zou aandienen, kan er volgens haar natuurlijk bekeken worden wat de mogelijkheden zijn.

De heer **KORFF** geeft aan te bedoelen dat de wethouder actief een brief schrijft aan de 'top 20' zorgverzekeraars in Nederland.

Dan meent wethouder **VOS** iets te gaan doen dat zij nu juist niet wil. Zij wil wel faciliteren. Zij neemt aan dat de zorgverzekeraars op de hoogte zijn van de plannen van Amsterdam. Zij volstaat met het structurele overleg met Agis.

De **VOORZITTER** concludeert dat dit stuk als bespreekstuk naar de raad geleid kan worden.

Preadvies op raadsnotitie 'over de leeftijd van ouderdomsvoorzieningen' nr. BD2009-000949

Inspreekster is mevrouw Boerlage op persoonlijke titel. Mevrouw **BOERLAGE** meent dat het aan laten sluiten van voorzieningen op mensen vanaf 55 jaar wat overbodig is. Toch wil zij pleiten voor 65 jaar als leeftijdsgrens, ook ten aanzien van het volgende punt, waarbij het gaat om zaken als voorzieningen in de stadsdelen. Mensen beneden de 65 jaar die daarvoor in aanmerking komen, moeten natuurlijk ook geholpen worden. Basisvoorzieningen moeten ook voor mensen jonger dan 65 jaar aanspreekbaar zijn.

Eerste termijn

De heer **DE WIT** dankt voor het advies. Ook voor hem is het de vraag of de leeftijdsgrens van 55 jaar gehanteerd moet worden. Het gaat om de nuancering, waarbij gekeken wordt naar de individuele behoeften. Zijn notitie bevestigt het gangbare gebruik en het beleid in de praktijk.

Mevrouw **BURKE** wil van de wethouder weten wat zij zich moet voorstellen bij een vraagverhelderingsgesprek en of dat gesprek in de plaats komt van een indicatiestelling. Gezien de eerdere Wmo-inbreng van met name mevrouw Bos, geeft spreekster aan dat haar fractie zich kan vinden in beleid dat de behoefte van het individu centraal stelt.

Wethouder **VOS** geeft aan, zoals uit het preadvies mag blijken, het eens te zijn met de lijn die door de heer De Wit wordt bepleit. Die lijn is in feite reeds ingezet met de herijking van het basispakket 'ouderen', waarmee men inmiddels een fors eind op streek is. Het is ook onderdeel van het bestuursakkoord tussen stad en stadsdelen. Een vraagverhelderingsgesprek is niet bedoeld als indicatiestelling. Zo'n gesprek is erop gericht om met de cliënt een gesprek te voeren over wat diens wensen of behoeften zijn. Daarmee wordt dus vastgesteld wat echt nodig is, hetgeen tot verschillende dingen kan leiden. De mensen in het loket voeren dat gesprek met de betrokkenen.

De **VOORZITTER** stelt vast dat ook deze raadsvoordracht door kan naar de gemeenteraad.

20

Toevoeging bedrag van €2.673.502,- voor afschaffing van de AWBZ-functie ondersteunende begeleiding op psychosociale grondslag aan begroting Zorg met daarbij een voorstel voor verdeling over instellingen Maatschappelijke en Vrouwenopvang nr. BD2008-006535

Mevrouw **BURKE** had een beetje moeite met het stuk. Zij vindt het problematisch dat men in één keer geconfronteerd wordt met een compensatiebedrag vanuit het Rijk en dat de gemeente kiest voor subsidie in plaats van aanbesteden. Zij heeft begrepen dat de aanbieders van de opvang niet hebben gereageerd op de vraag van de gemeente om het verdeelvoorstel te hanteren of dat nieuwe aanvragen opnieuw beoordeeld moeten gaan worden. Men gaat nu een verdeelvoorstel hanteren dat gebaseerd is op de situatie in 2007. Zij denkt dat er sinds 2007 op het gebied van vrouwenopvang en maatschappelijke opvang erg veel veranderd is in deze stad.

Zij begrijpt een paar dingen niet, zoals dat registraties van CIZ en zorgkantoren geen bruikbare informatie opleverden (pag. 3). Daarna wordt er wel gezegd dat het CIZ nauwer betrokken moet worden bij de daklozenketen en sneller moet indiceren. Zij vindt dat tegenstrijdig.

Zij wil voorts van de wethouder weten waarom de verdeelsleutel is gemaakt, zoals deze is gemaakt. Heeft de wethouder enig idee waarom die organisaties niet hebben gereageerd op de vraag hoe dit geld verdeeld zou moeten worden? Hoe gaat men dit vanaf volgend jaar doen?

Mevrouw **VAN DOORNINCK** constateert dat het zuur is dat een groot onderdeel van het werk dat hier in Amsterdam gedaan wordt op het gebied van vrouwen- en maatschappelijke opvang, lijkt weg te vallen. Er wordt een voorstel gedaan voor een verdeelsleutel. De instellingen hebben aangegeven dat de compensatie in principe onvoldoende is. De resultaten van de gezochte efficiëncyslag zijn nog niet bekend. Zij hoort graag van de wethouder hoe de instellingen op deze voorstellen hebben gereageerd. Kunnen instellingen ook ergens aankloppen als het niet blijkt te lukken? Verder wil zij weten of de maatregelen betreffende methodiekontwikkeling en het oplossen van knelpunten gericht zijn op een regeling die per 2010 beter past bij de werkelijkheid. Dan heeft zij nog een vraag betreffende het afschaffen van de functie ondersteunende begeleiding van mensen die een beroep doen op andere zorg dan maatschappelijke zorg of vrouwenopvang. Zij weet dat de staatssecretaris een fonds heeft opgericht, het Rapid Response Team, voor als het misgaat met die ondersteunende begeleiding. Spreekster vraagt zich af of Amsterdam al vaak gebruikgemaakt heeft van dat Rapid Response Team en of men mensen al vaak op dit fonds gewezen heeft. Zij denkt namelijk dat het goed is dat alles wat in Amsterdam niet goed gaat als gevolg van de bezuiniging, aangekaart wordt bij de staatssecretaris, waardoor er een dossier kan worden opgebouwd waarmee Amsterdam een volgende keer weer wat sterker staat.

De heer **DE WIT** stelt vast dat er voor de vrouwenopvang minder middelen beschikbaar komen. Hij heeft vragen met betrekking tot het verdelingsvoorstel. Er lijkt nu verdeeld te worden op basis van de historische situatie. Men kan ook Europees aanbesteden, maar men zou naar zijn mening ook kunnen bekijken wat de resultaten zijn, hoe effectief de inzet is en of dat de mogelijkheid biedt om het in de toekomst toch Europees aan te besteden.

De **WETHOUDER** gaat allereerst in op de vraag hoe het college tot dit voorstel is gekomen. De Federatie Opvang is gevraagd wat de beste manier was om dit te verdelen. Daarbij is ook naar verschillende organisaties gekeken en is gevraagd opgave te doen. Uiteindelijk heeft men ervoor gekozen om op basis van de bestaande cijfers deze verdeling te maken. Dat is het voorstel dat door de Federatie Opvang en het Leger des Heils is gedaan. Het college heeft naar aanleiding daarvan vastgesteld dat dat dan de beste manier was om het te verdelen. Zij is het eens met de constatering dat er inmiddels dingen aan het veranderen zijn. Zij zal op basis van de inzichten die nu opgedaan worden de vraag trachten te beantwoorden of per 2010 het geld op een andere manier verdeeld moet worden. Voor nu wordt echter de voorgestelde manier de beste verdeling gevonden. Het CIZ heeft eerder geen kwalitatieve informatie kunnen leveren. De taak van het CIZ betreft nu de indicaties. Dat is een andere taak. Het is van belang dat het CIZ in dezen een grotere rol gaat spelen. Zij wil het CIZ daar dan ook voor gaan inschakelen.

De bezuiniging op de AWBZ, de ondersteunende begeleiding, brengt haar ten slotte tot de opmerking dat Amsterdam een eigen Task Force heeft opgericht, de Keukentafel. Er is daarbij sprake van een heel intensief contact met de diensten en de stadsdelen, waarin men steeds bij meldingen wil bekijken van wat er aan de hand is. Tot nu toe zijn er nog weinig schrijnende zaken naar voren gekomen. Er zijn echter nog weinig mensen geherindiceerd. Het komende half jaar komen er daardoor waarschijnlijk meer signalen. De stedelijke Keukentafel zal dat in kaart brengen. Verder is het college in nauw contact met VWS om, als er iets misgaat, direct te reageren.

De heer **DE WIT** herinnert aan zijn vraag of er op termijn een Europese aanbesteding van start gaat.

Dat is hiervoor niet nodig volgens de **WETHOUDER**. Er is ook geen plan voor.

De **VOORZITTER** stelt vast dat dit stuk doorgeleid kan worden naar de gemeenteraad.

21

Werkplan Vier Sterren 2009 nr. BF2009-002292

De eerste insprekerster is mevrouw Boerlage op persoonlijke titel. Mevrouw **BOERLAGE** herinnert eraan dat de fusie voor elkaar is. De ledenvergaderingen heeft daartoe besloten. Er zitten naar haar mening een hoop haken en ogen aan de statuten, die tot uitdrukking komen in het werkplan. Dat werkplan noemt zij onevenwichtig en zij stelt vast dat ouderen daarin weinig aan bod komen. Zij meent dat de tijd komt dat daaraan wel meer aandacht besteed moet worden. Zij hoopt dat er in de toekomst een evenwicht kan ontstaan in het werkplan. Onder de ouderen zitten veel stokoude mensen, die in dit systeem bijna vergeten worden. Het gaat daarbij om een doelgroep die eenzaam thuiszit.

De tweede inspreker is de heer **VAN DER AA** namens de cliëntenraad AMC. Korthedshalve wordt hierbij verwezen naar de door hem rondgedeelde tekst.

Mevrouw **LOGTEBERG** gaat in op het proces van de eenwording. Zij meent dat het proces van die eenwording iets is van die organisaties zelf. Zij vraagt de heer Van der Aa daarop te reageren.

Volgens de heer **VAN DER AA** zou meer aandacht vanuit de politiek voor dat proces op zijn plaats zijn geweest. Hij is van mening dat veruit de grootste partij overspeeld is door anderen. Hij kan niet overzien in hoeverre de door de gemeente gesteunde procesbegeleiders daarin een rol hebben gespeeld. Het is naar zijn mening bij het sinistere af dat plotseling de standpunten van het APCP-bestuur radicaal omgezwaid zijn. Nu subsidieert de gemeente naar zijn mening een organisatie die geen amendementen op zijn statuten toestaat. Hij noemt het geen goed voortekenen voor de Vereniging Cliëntenbelang.

Eerste termijn

Mevrouw **LOGTENBERG** licht toe dat haar reden om dit onderwerp te agenderen niet zozeer gelegen is in het bespreken van een werkplan, maar in het feit dat lezing van het werkplan bij haar zorgen deed rijzen, die zij graag in de commissie wil bespreken en aan de wethouder wil voorleggen.

Allereerst heeft zij begrepen dat er veel energie in de fusie is gaan zitten. Haar indruk na het lezen van het werkplan is dat er nog nauwelijks sprake is van een eenwording en de samenstellende organisaties zich nog nauwelijks lijken te identificeren met de fusie. Zij hoort graag van de wethouder of er inderdaad sprake is van Vier Sterren, met andere woorden of de fusie als zodanig voor de lidorganisaties een geaccepteerd feit is en vooral ook of die organisatie in staat is de gewenste ondersteuning te leveren. Zij is vooral benieuwd naar hoe die kleinere belangenorganisaties ondersteund worden. Er gaat nu veel geld naar de fusieorganisatie, terwijl de lidorganisaties veel minder geld krijgen. Het gaat haar echter om de vraag hoe deze lidorganisaties aanspraak kunnen maken op ondersteuning. Zij is voorstander van een strakke financiering, bijvoorbeeld op basis van resultaten. Zij hoort daarom graag een dergelijke toezegging gedaan door de wethouder, met daarbij aangegeven wat de consequenties zijn als de lidorganisaties niet tevreden zijn over de ontvangen ondersteuning. Anders vindt zij dat er gekeken moet worden naar de verdeelsleutel. Verder wil zij weten wanneer er nee verkocht wordt en of het stukje '80 plus 20' een link met de Vier Sterren heeft. Tot slot vraagt zij naar de status van de vorming van een Civil Society.

De heer **DE WIT** weet dat het samengaan tot de Vier Sterren een lange voorgeschiedenis kent. Hij vraagt zich af of er nu sprake is van de door de gemeente gewenste eenheid. Hij hoort graag van de wethouder welk beeld zij daarvan heeft.

De heer **KORFF** gaat niet in op het werkplan, maar is wel door de opmerkingen hier aan tafel tot de vraag gekomen wat voor organisatie de Vier Sterren nu is. Hij ontvangt graag een korte brief van de wethouder, waarin zij haar mening uiteenzet over wat voor belangenorganisatie Amsterdam hiermee nu rijker is geworden.

Wethouder **VOS** is ongelooflijk blij vandaag, omdat er heel lang is gewerkt aan deze eenwording. Dat is mede op uitdrukkelijk verzoek van deze gemeenteraad gebeurd, die zich er voor heeft uitgesproken dat er één organisatie kwam, die alle belangen van cliënten in deze stad goed kan behartigen. Dat proces heeft vele jaren gekost, omdat het ging om de eenwording van een aantal organisaties, die alle hun eigenheden hadden. Zij feliciteert met name het APCP met de beslissing tot de fusie. Zij vindt het klasse van alle partijen dat zij over hun eigen schaduw zijn heen gesprongen en gezegd hebben het met elkaar te gaan vormgeven. De fusie gaat nu gewoon plaatsvinden en zij heeft er veel vertrouwen in dat dat ook gaat lukken. Het gaat om een proces in wording, waarbij er nog steeds hard gewerkt moet worden om een aantal zaken te regelen. De belangrijkste beslissingen zijn echter genomen. De naam van de nieuwe organisatie is Cliëntenbelangen Amsterdam.

Spreekster geeft aan dat er meer op resultaat gestuurd zal gaan worden. Zij is van mening dat het initiatief van mevrouw Mulder binnen de Cliëntenbelangen Amsterdam zou moeten passen. Zij zal met mevrouw Mulder gaan praten hoe dat te realiseren valt. Zij heeft er alle vertrouwen in dat dit geregeld kan gaan worden.

Betreffende de verordening Civil Society merkt zij op dat zij nu bezig is met het maken van een nota Vrijwilligerswerk, waarin zij alle werkzaamheden op het gebied van vrijwilligerswerk in één duidelijk verhaal wil zetten. Op basis daarvan zal beslist worden of

het nodig is een verordening te maken of niet. Zodra deze nota bij de raad ligt, stelt zij voor deze discussie voort te zetten.

Mevrouw **LOGTENBERG** wil weten waarom de wethouder eraan twijfelt of er een verordening nodig is. Zij wijst erop dat het om een verschil ging van ongeveer 55.000 euro ten aanzien van activiteiten in het kader van Civil Society en belangenorganisaties. Zij is toch benieuwd te horen hoe het dan moet met zo'n organisatie.

De **WETHOUDER** antwoordt dat het de vraag is of er een verordening nodig is om die subsidie en ondersteuning te bieden die nodig is. Zij wil voortgaan te bezien hoe al het werk in het kader van Civil Society ondersteund kan worden, maar of daar die specifieke verordening voor nodig is, wordt nog bekeken. Natuurlijk moet dat werk straks goed onder worden gebracht en gefinancierd.

23

Raadsadres Stichting Streetcornerwork financiering dagbestedingsprojecten nr. BD2009-002283

Inspreker is de heer **POOL** namens de stichting Streetcornerwork. De heer Pool is coördinator van de projecten waar het over gaat. Korthedshalve wordt hierbij verwezen naar de door spreker rondgedeelde tekst.

Mevrouw **BOELHOUWER** wil weten hoe groot het bedrag is dat streetcornerwork inmiddels voorgeschoten heeft.

De heer **POOL** antwoordt dat dit rond de 600.000 euro zal zijn.

De heer **KORFF** refereert aan de brief van 30 december 2008, waarin gezegd wordt dat DZS gemaakte kosten op zich neemt. Hij wil weten of dit in het verhaal van de heer Pool is meegenomen.

De heer **POOL** antwoordt dat daar gesprekken over zijn geweest. Dat geld zou betaald worden. Achteraf kreeg de heer Kelderman echter van DZS te horen dat zij een geheel andere interpretatie van zaken had, waardoor zij niet zou meebetalen.

Als mevrouw **BURKE** het goed begrijpt, heeft DZS eind vorig jaar aan de stichting Streetcornerwork laten weten dat zij het geld van hen zou terugvorderen, waardoor de stichting de laatste maanden van 2008 in feite gratis werk heeft verricht.

Dat klopt volgens de heer **POOL**. Eind 2008 zou het bedrag door DZS betaald worden. Uiteindelijk is het bedrag eind maart 2009 ook betaald. Er is echter nog steeds sprake van een tekort.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** stelt vast dat dus uiteindelijk eind maart alle kosten betaald zijn die de stichting in 2008 gemaakt heeft. Het huidige tekort van 600.000 euro is dus van 2009, of ziet zij dit verkeerd?

De heer **POOL** antwoordt dat het bedrag loopt vanaf eind 2008. Er is betaald van augustus tot en met oktober 2008. Dus daarom heeft het tekort ook nog betrekking op de maanden november en december 2008 plus de verstreken maanden van dit jaar.

De **WETHOUDER** legt uit dat het om UWV-cliënten gaat, die het zouden moeten betalen. UWV had toegezegd in maart een pilot te zullen starten, waarbinnen de cliënten van de stichting Streetcornerwork zouden kunnen worden ondergebracht. Dat is tot nu toe nog niet gelukt. Er moet naar haar mening wel gezocht worden naar een oplossing voor de nieuwe rekening voor nog niet betaalde zaken. Het is echter ook duidelijk dat het UWV zijn verantwoordelijkheid zal moeten gaan nemen voor deze groep cliënten.

De heer **POOL** geeft nog aan dat hij anderhalf jaar geleden hier ook zat betreffende de UWV-klienten. Toen ging het in feite maar over één van de projecten, Farm Force. Dat project is in 2006 van de grond gekomen. DMO heeft daar flink in geïnvesteerd. Er werd niet gekeken naar de inkomensachtergrond van de deelnemers. In 2007/2008 ging DWI in het kader van de Wmo van start met die dagbestedingsactiviteiten. Toen vielen echter alle UWV-klienten af. Daar zaten mensen tussen die al anderhalf jaar bij die boer hadden gewerkt. Toen "stopte voor hen de bus." Sindsdien doen ze ook niet meer mee.

Behandeling

Mevrouw **BOELHOUWER** heeft het punt geagendeerd, omdat zij teleurgesteld was door de beantwoording van wethouder Vos op het raadsadres. Zij acht het een zaak die opgelost moet worden. Ze heeft zojuist van de wethouder begrepen dat ook zij het op wil lossen en is daar blij mee.

Over het laatste dat de heer Pool nog zei, namelijk dat vroeger niet gekeken werd naar de uitkeringsachtergrond en tegenwoordig wel, hoort zij ook graag een verhelderende opmerking van de wethouder. Zij vindt het jammer dat de UWV-klienten nu nog alleen maar aan dat ene soort projecten mee kunnen doen en niet aan de andere projecten. Verder vraagt zij zich af of het niet sinds 2009 zo is dat de gemeente ook verantwoordelijk is voor activiteiten die mensen dichterbij de arbeidsmarkt brengen en of dit in principe daar ook niet onder valt als Wmo-activiteit, omdat de AWBZ is 'uitgekleed'. Heeft zij goed begrepen dat de wethouder ook vindt dat het opgelost moet worden? Kan de rekening ingeleverd worden en gaat de wethouder dan de strijd aan met de andere overheidsdienst die dit zou moeten regelen?

Mevrouw **BURKE** is van mening dat hier weer sprake is van een administratieve 'spaghetti', waarin gemeentelijke diensten met elkaar strijd voeren, terwijl de stad er trots op is ambities te hebben geformuleerd voor dagbesteding, verslaafden en dak- en thuislozen en dat Amsterdam die ambitie met meer dan 200% haalt. Dan vindt zij het te gek voor woorden dat een organisatie als de stichting Streetcornerwork op deze manier behandeld wordt. Zij hoort graag de toezegging van de wethouder dat binnen het gemeentelijk apparaat, DWI en DZS, hiervoor een oplossing gevonden wordt. Zij pleit er daarbij voor dat er ondertussen naar een structurele oplossing wordt gezocht voor dit probleem. Als de wethouder die toezegging niet kan doen, stelt spreekster voor dit punt te piepen naar de raad om van daaruit het college te vragen een gezamenlijke inspanning te leveren.

Mevrouw **VAN DOORNINCK** kan zich grotendeels aansluiten bij de uitgesproken zorg en wensen dat het opgelost wordt. Zij vindt het goed dat dagbestedingsprojecten niet langer onder 'zorg' vallen, maar dat DWI daar een rol in heeft. Het gaat er tenslotte om mensen te activeren. Op die manier gaat het juist ook richting integraal beleid, waardoor mensen niet langer als patiënten worden gezien, maar als onderdeel van de samenleving. Het is alleen jammer dat daardoor anderen buiten de boot vallen, omdat het plotseling niet meer onder die grote noemer 'zorg' valt. Het is jammer dat, als overheid en gemeentelijke instanties daar niet uitkomen, een goed project dat mensen aan het werk houdt daardoor niet meer rondkomt. Zij is van mening dat de gemeente, die groter is dan dit project, dan moet zorgen voor de nodige oplossingen. Zij snapt de wethouder heel goed dat ze het college niet te zeer wil bewegen om het UWV onder druk te houden. Daaraan mag echter deze goede organisatie niet ten onder gaan.

Een volgende vraag betreft de cliënten die op geen enkele manier inkomen hebben. Zolang die mensen nog niet binnen de werkingssfeer van DWI vallen, denkt zij dat dat een taak is van DZS, totdat de ideale situatie is bereikt waarin de kanalen bestaan om iedereen op de juiste manier te betalen.

De **WETHOUDER** vindt dit een heel vervelende situatie, die nodig opgelost dient te worden. Het probleem schuilt volgens haar in de cliënten van het UWV. De gemeente heeft daar in feite gewoon geen geld voor. Zij vindt dat het UWV zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Daarom moet die druk op het UWV blijven bestaan. Zij vindt dat een heel rare situatie. Zij had gehoopt met het UWV eruit te komen. Dat is tot nu toe niet gelukt. Zij wil dat er op heel korte termijn een oplossing komt voor het financiële probleem. Daar zal zij snel samen met DWI naar gaan kijken. Het is niet iets dat DZS in haar eentje kan dragen. Daarnaast denkt zij dat een structurele oplossing op de langere termijn bij het UWV gezocht moet worden.

Mevrouw **BURKE** wil graag van de wethouder weten wanneer zij denkt het geregeld te hebben. Zij is van mening dat, als dit onderwerp naar de raad wordt gepiept en het tot een brede collegeverantwoordelijkheid wordt gemaakt, de wethouder daarmee geholpen is.

De **WETHOUDER** meent dat moeilijk te kunnen zeggen, omdat een oplossing mede afhankelijk is van de medewerking van het UWV. Voor de korte termijn moet er gezorgd worden dat Streetcornerwork zijn werk kan blijven doen. Zij heeft verder begrepen dat voor een deel van de cliënten nog niet helemaal duidelijk is of zij UWV-clieënten zijn. Voor die cliënten gaat zij in ieder geval de zorg op zich nemen. Zij denkt dat het niet nodig is dat de raad een uitspraak doet, maar dat is aan de raad zelf. Zij verwacht dat het college zich hoe dan ook medeverantwoordelijk voelt om dit probleem op te lossen.

De heer **DE WIT** hoort toch enige aarzeling bij de wethouder. Daarom denkt hij toch dat het handig is om het onderwerp door te piepen naar de raad.

De **VOORZITTER** stelt geen overwegende bezwaren te zien om dat niet te doen. Het onderwerp wordt dus naar de raad gepiept voor een raadsuitspraak.

De punten 22 en 24 worden gevoegd behandeld.

22

Informatie over de herijking thuisadministratie nr. BD2009-002282

24

Naar een Amsterdam basispakket Wmo: algemene uitgangspunten voor de individueel gerichte welzijnsdiensten nr. BD2009-002284

Een van de twee insprekers voor dit punt is mevrouw **VAN DRONGELEN**. Korthedshalve wordt hierbij verwezen naar de rondgedeelde tekst.

De tweede Inspreker is mevrouw **BOERLAGE** op persoonlijke titel. Zij kan zich voor een heel groot deel aansluiten bij de woorden van de vorige spreekster. Desondanks heeft zij nog een aantal opmerkingen. Zij wil weten waarom het netwerk Ouderenadviesraden niet bij de modernisering van het basispakket betrokken is. Verder is het basispakket naar haar mening verouderd. Iedereen was ervoor dat het zou veranderen. Zij noemt het een ouderwetse aanpak, want er bestaan tegenwoordig zaken als woonservicewijken. Zij pleit ervoor om mensen te stimuleren gebruik te maken van de in dat kader aangeboden voorzieningen. Zij vindt dat niet zo terug in de voorliggende voorstellen. Haar derde opmerking betreft de buurtbus. Zij pleit ervoor om de buurtbussen via de stadsdelen in te voeren. De ritten moeten dan betaald worden aan de organisatie die in die buurt voor het vervoer zorgt en door de centrale stad vergoed worden aan het stadsdeel.

Behandeling

Mevrouw **VAN DOORNINCK** is blij met het idee het basispakket te verbreden en te herijken. Er worden echter door de klankbordgroep vragen gesteld waar zij zich bij aan wil sluiten. Ten aanzien van de thuisadministratie merkt zij op dat er ook andere diensten zijn die dat kunnen doen. Zij pleit ervoor dat de thuisadministratie zich richt op de kerntaken en dat de andere taken door anderen wordt gedaan. Dat lijkt haar op zich geen probleem, maar zij vraagt zich af of daar de juiste keten voor bestaat. Zij vraagt zich af hoe er tussen die verschillende aanbieders wordt gecommuniceerd, zodat zij van elkaars taken in de keten op de hoogte zijn en hoe er sprake zou kunnen zijn van een soort warme overdracht.

Voorts is zij van mening dat er een zekere tegenstrijdigheid uit het stuk spreekt. Aan de ene kant wil men meer mensen bereiken en aan de andere kant bestaat er ook de angst dat, als er te veel mensen komen, er niet voldoende geld voor is. Het is goed rekening te houden met een grote toestroom. Aan de andere kant is het juist de bedoeling om alle doelgroepen te bereiken. Haar vraag is wat voor trajecten er ingezet worden om ook de doelgroepen te bereiken die nu nog niet bereikt worden. Het punt van de financiering geldt volgens haar vooral voor het basispakket. Zij vraagt zich daarbij af of een grotere groep bereikt gaat worden met hetzelfde geld. Ook de tijdpaden zijn haar niet helemaal duidelijk. Volgens haar is daar voor het basispakket nog geen sprake van. Daarom wil zij weten hoe dat verdere tijdpad eruit ziet. Ten aanzien van de besluitvorming gaat zij ervan uit dat dit in de stadsdelen plaatsvindt en dat de raad daarover geïnformeerd wordt. Haar volgende vraag is of er zowel bij de thuisadministratie als in het basispakket momenten van evaluatie worden meegenomen om te bezien of er nieuwe producten aan toegevoegd moeten worden. Verder wil zij weten hoe de wethouder staat tegenover het voorstel van de klankbordgroep om 2010 als een pilotjaar te nemen.

Mevrouw **BOELHOUWER** kan zich helemaal aansluiten bij mevrouw Van Doorninck. De klankbordgroep heeft haar gemeld heel veel inbreng te hebben, maar uiteindelijk niet te horen waarom punten van hen niet overgenomen worden. Het lijkt haar wel zo aardig dat dit wel gebeurt. Zij zegt voorts ook voorstandster te zijn voor een pilotjaar. Zij wijst er voorts op dat het ook een zorg was bij de klankbordgroep dat het straks per stadsdeel in een pilot wordt uitgetoetst en niet van tevoren wordt vastgelegd wat uitgetoetst gaat worden. Dat vindt zij niet wijs. Zij hoort graag of de wethouder deze zorg kan wegnemen.

De heer **KORFF** vindt het goed te lezen dat hier stadsdeelloverschrijdend gebruikgemaakt kan worden van individueel gerichte welzijnsdiensten. Hij hoort het graag van de wethouder teruggerapporteerd als er stadsdelen zijn die aangeven dat het toegang geven tot individueel gerichte welzijnsdiensten voor hen niet van toepassing is, omdat die toegang hem een essentieel onderdeel van het verhaal lijkt. Verder hoort hij graag van de wethouder hoe zij het punt in denkt te vullen dat het enerzijds gaat om mensen waarvan aangenomen moet worden dat zij niet meer zullen leren hun administratie zelf te doen en anderzijds het streven om dat de mensen toch te leren.

Mevrouw **LOGTENBERG** meldt dat de PvdA niet akkoord is met het voorstel zoals het er nu ligt. De fractie is het wel eens met de inhoud ervan, maar men wil het kostenplaatje erbij zien en het democratisch proces daarbij versnellen. Zij gelooft niet dat er per stadsdeel een basispakket kan worden vastgesteld, want als een stadsdeel gaat amenderen, is het geen basispakket meer. Dat hangt samen met het 80-20-verhaal. Zij doet daarom het procesvoorstel om dit punt in de raad te behandelen. Zij hoort ook graag van de wethouder hoe dit pakket zich verhoudt tot het totale welzijnspakket. Verder heeft de PvdA ervoor gepleit om de ouderenadviseur te behouden. Zij wil weten of die adviseurs gehandhaafd blijven binnen dat team van ondersteuners. Zij deelt de zorgen om het budget en denkt niet dat het budgetneutraal kan als de groep verbreed wordt en als er een AWBZ-bezuiniging is. Zij ziet daar graag een uitwerking van en van hoe dat vertaald wordt in het stadsdeelfonds.

De **WETHOUDER** antwoordt dat het belangrijk is vast te stellen wat vanavond besproken wordt. Zij wijst erop dat dit onderwerp een zaak is van de stadsdelen, die dit ook financieren. Belangrijk is dat de stadsdelen nu gezamenlijk één kader hebben gemaakt. Het is grote winst dat nu ook het stadsdeelloverschrijdende erin zit. Het wordt vastgesteld in de stadsdeelraden en het geld komt uit het stadsdeelfonds. Het zou kunnen zijn dat na de commissie-Mertens er een besluit komt dat er een kaderstelling vanuit de centrale stad moet zijn. Dat is echter nu nog niet het geval. De democratische legitimatie ligt dus bij de stadsdeelraden.

Mevrouw **LOGTENBERG** wil nog wel graag horen hoe het zich verhoudt als straks de 80-20 gaat gelden.

De **WETHOUDER** antwoordt dat 80-20 helemaal niets zegt over verschuiving in wie kaders stelt en wie waarover gaat. 80-20 is het idee dat men een basispakket maakt van bepaalde diensten voor de hele stad. In dit geval gaat het om thuisadministratie. Dit is het basisgedeelte dat alle stadsdelen regelen. Na 'Mertens' kan dat anders komen te liggen.

Er is sprake van een keten. Ook de stadsdelen vinden dat heel belangrijk. Het zijn overigens vaak dezelfde partijen die verschillende diensten aanbieden. Ook DWI is nauw betrokken in de keten.

Via dit systeem wil men moeilijke doelgroepen gaan bereiken. Dat gaat via de loketten en de bewonersadviseurs gebeuren. Natuurlijk gaat het om een verdere modernisering van het basispakket. Mogelijk komen er dus andere dingen bij. Het is geen pilot en volgens spreekster moet het dat ook niet worden. De grote winst is namelijk dat er nu één afspraak ligt van alle stadsdelen met een duidelijk pakket, dat overal door iedereen uitgevoerd gaat worden. Mocht blijken dat er toch dingen ontbreken, dan kan er een aanvulling komen. Het mooie van het systeem vindt zij dat een bredere doelgroep er nu gebruik van kan gaan maken. Het kortdurende deel van het pakket is voor iedereen toegankelijk. Er zijn wel degelijk groepen die die thuisadministratie kunnen leren. Daar wordt nu ook heel goed naar gekeken. Er zijn ook groepen die het niet leren. De leeftijd vormt daarbij het onderscheidende criterium.

De verwachting is nu dat het binnen het bestaande budget kan, juist omdat er een knip wordt gemaakt tussen kortdurend en langdurend. De inzet van de stadsdelen is om het op die manier te doen.

Richting mevrouw Boelhouwer merkt spreekster nog op dat het juist de bedoeling is dat hetgeen via het Huis van de buurt wordt aangeboden breder toegankelijk is, zoals de maaltijden.

De heer **DE WIT** heeft complimenten voor de wethouder dat het haar gelukt is de stadsdelen hierover bij elkaar te krijgen, zodat er een stadsbreed aanbod gerealiseerd kan worden, dat niet geïnfiltreerd wordt door allerlei pilots. Iedereen weet nu waar men aan toe is.

Mevrouw **LOGTENBERG** sluit zich daar graag bij aan, maar mist nog een uitwerking van het kostenplaatje. Zij gelooft niet dat het richting 2010 budgetneutraal kan.

Het leveren van een kostenplaatje is volgens de **WETHOUDER** een verantwoordelijkheid van de stadsdelen. Daarom gaat zij geen kostenplaatje delen. Zij vindt het een beetje vreemd als zij nu zou gaan zeggen dat de stadsdelen misschien geld tekort zouden komen.

Mevrouw **LOGTENBERG** vraagt de wethouder het portefeuillehoudersoverleg aan te doen geven of dat misschien een knelpunt wordt.

De **WETHOUDER** vindt dat een beetje vreemd. De stadsdelen hebben gezegd dit te zullen gaan doen, waarbij het hun verklaarde inzet is om het budgetneutraal uit te voeren. "Chapeau stadsdelen," zou zij zeggen.

Mevrouw **BOELHOUWER** meent dat dit basispakket per stadsdeel geagendeerd wordt. Dan kunnen per amendement dingen aangepast worden. Dan ontstaan er wellicht toch verschillen tussen stadsdelen.

Het is dan volgens de **WETHOUDER** zaak om dat op te lossen. Zij denkt dat een dergelijke ontwikkeling onwenselijk is.

De heer **KORFF** wijst erop dat één van de dingen de keuzevrijheid is om in een ander stadsdeel te gaan consumeren. Hij kan zich voorstellen dat die keuzevrijheid onder druk komt te staan en er in een bepaald stadsdeel aan getornd gaat worden. Daar zou hij zeer op tegen zijn. Hij hoort graag van de wethouder of haar diensten daarin de vinger aan de pols houden en dat er aan deze commissie wordt teruggerapporteerd als dat daadwerkelijk het geval blijkt te zijn. In dat geval wil hij dan praten over de verhouding stad en stadsdelen op dit dossier.

De **WETHOUDER** antwoordt dat zij inderdaad de uitvoering zal monitoren. Daar zal af en toe een rapportage over gepleegd worden.

De heer **KORFF** vraagt de bevestiging dat de wethouder daar die eventuele aantasting van de keuzevrijheid in meeneemt.

De **WETHOUDER** antwoordt dat dit een belangrijk punt is. De stadsdelen hebben daar uitdrukkelijk afspraken met elkaar over gemaakt. Dat zal hij terugvinden in de monitor.

Hiermee sluit de **VOORZITTER** de vergadering om 22.40 uur.